

סודרי ביוטר		
דף	פתחן	דףים
המתקן 6 מתחם 6 העתקים		

הכנסת דשישית
מושב שלישי

סודרי ביוטר
עומק 6 מתחם 6 עותקים

17 פדרו טוקול מס. 17
סיאיבת וועדת החוץ והבוחן, שחקיימה
ביום ו', כ'ח נזון תשכ'ח (26.4.68)
בשעה 09.00, בבריה, תל-אביב

חברי הוועדה:

ע. גרבין - פ'ם היינר
ס. אורגא
א. בן אליעזר
ד. ברקמן
י. חזן
ג. כהן
ח. לנדרמן
ג. טאיד
ס. נסיד
ח. צדור
ז. צור
יע. סדרין
א. ריטלט

מצירת הוועדה - ח. פנ

מרצנום:

א. אבן - שר החוץ

שפטה:

ס. קוטלר

דו"ח שר החוץ על שיחות יארינג
הטשן הריוון על המצב המדיני.

סדר היום:

- - - - -

26.4.68

סָרְדִּי בֵּירֶתֶן

עֲזֹתְקַ 2 מִתּוֹךְ עֲזֹתְקִים

- 2 -

היו"ר ע. גורבִּין:
אנַי פָּרָתָח אֶת חִישִׁיבָתָה.
כָּרְצָרְבִּי לְהַבִּיא לְתַשׁוּם לְבַפְּמֵם סְכָתָב שֶׁ
הַבְּשָׂרָה וְלְבַקְּשׁ אִישְׂוָרְכָם. מְדוּכָר עַל הַכְּרָזָה עַל שִׁירָות כְּשִׁירָות חִירָוָם
סֶל שְׁבִּי קְזִינִים שְׁבִּיסְפָּר בְּתַאֲרוֹנָת מְטוּסָם בַּיּוֹם 67.12.112.

י. הַרְרִי:
מַה הַעֲבֵין? אֲבָחָנוּ צְרִיכִים לְאַשְׁר זֹאת?
יוֹתָר תַּחֲכָתָב בְּמַכְתָּב אַיִלְנִי יָדָע.

היו"ר ע. גורבִּין:

שִׁיבָּרוֹא מִסְתָּחוֹר מִשְׂרָד הַבְּשָׂרָה וַיְסִבְּרֵר לְבָנָו.
בְּשֻׁעְתּוֹ דָבָר עַל תִּיקְוָן לְחֹזֶק, וְהִיא בְּעֵבֶן ذָה
וַיְכֹוחַ דַּי מְסֻוּשָׂךְ. סְוָרָם מִתְּסָרָבָם, וְעַל
יְסָוד חַסִּיכָּוּמָה הַזָּה חַוְבָּנָס תִּיקְוָן לְחֹזֶק, שְׁצָרִיךְ לְהַבִּיא לְתַשׁוּם לְבָב וְעַדְתָּה
חָזֶק וְהַבְּשָׂרָה וְלְאִשּׁוּרָה אֶת תְּמָקְרִים הָאֶלָּה.

י. הַרְרִי:
חַוְעוּדָה צְרִיכָה לְאַסְטָר מְשָׁהוּ. אַיִלְנִי יָדָע סְוָם
דָבָר בַּיָּחָס לְמַחְשָׁבָרִים. אַנְיָי יָדָע שֶׁ
הַבְּשָׂרָה בַּיָּקָשׁ מַאֲתָנוֹ לְאַסְטָר זֹאת, זָהָבִי מְאַסְטָר בַּיָּקָשׁ. יְסָדָר זֹאת
לְבַדּוֹק אֶת מַעֲסֵיו שֶׁל שֶׁר הַבְּשָׂרָה. אַחֲרָת, לְשָׁם מַה לְאַסְטָר? אַנְשִׁים אֶלָּה בְּעַלְפָרָה. מַה קָּרְחָה, אִין הִיא, לְמַה אֲבָחָנוּ מְאַסְטָרִים? אִיזָׁוּ צְוָרָת הַגְּשָׁת דְּבָרִים זֹאת?

היו"ר ע. גורבִּין:
בָּאָמָר לְבָנָו סְקִי יְמָתָּה בַּיָּחָס בַּיָּחָס לְסָבִי הַשִּׁינִיסִים
סְמָלָחָת סְסָת הַיְמִים.

י. הַרְרִי:
אַיְשָׁרָנוּ כָּבָר בַּיָּחָס לְסָבִי שִׁינִיסִים שְׁגָפְלוּ
ב-80 בְּדָצְבָּר.

היו"ר ע. גורבִּין:
אַנְיָי מִקְּבָּל אֶת הַעֲרָתָךְ. חִיּוֹת וְהַמְּכָתָב עַוְכָּב
פָּעָמִים עַל יְדֵי, אַנְיָי מַצִּיעַ לְאַסְטָר זֹאת,
וְאָמָר לְיִוּסָב רַאֲס חַוְעוּדָה לְהַזְּמִינָן לִיְשִׁיבָה הַבָּאָה בְּאֶפְכָּוּת שֶׁל מִשְׂרָד הַבְּשָׂרָה.
אִם אַיִלְנִי מְאַסְטָרִים, הַדָּבָר מְעַכְבָּב אֶת אַתְּסָלָוִים וְהַחְווּדָה.

י. רְפָאָל:
אִין כָּאן כָּל אַיִפּוֹת. הַהְכָּרֶזֶת נַחֲזָה כְּדֵי
לְתַת לְרַב הַצְּבָאִי סְמָכוֹת לְהַכִּיר בְּכֶךָ בַּיָּחָס
לְעֵנֵינוּ חַעֲגָרְבָּות. נְשִׁים אֶלָּה אַיִלְנִי עַוְדָה לְהַיְנָה. לְכָן, אִין הַעֲבֵין
דָחָוף עַד כְּדֵי בָּךְ שָׁאִי-אָפְשָׁר לְדַחְוּתוֹ.

י. חַדְן:
לְשָׁם מַה צְרִיךְ לְעַכְבָּב? הָאֵם חַוְעוּדָה תַּבְדּוּק וְתַחְקּוּ?

היו"ר ע. גורבִּין:
הַצְּעָתִי לְאַסְטָר זֹאת אֵם זֹה בָּחָזָק מִבְּחִינָה
סְוָרְמָלִילִית, וְלְחַזְדִּיעַ לְסֶר הַבְּשָׂרָה שְׁמַבְקָשִׁים
סְמָנוּ לְסָלוֹחַ אֲדָם מְוֹסֵמָךְ לִיְשִׁיבָה הַבָּאָה עַל סְנַת לְהַסְבֵּר אֶת הַעֲבֵין.

ר. ברקָת:
אִם חַבְּרִי חַוְעוּדָה סְבּוֹרִים שָׁהָם רַוְצִים לְסָפּוֹעַ
פְּרַשְׁתִּים עַל בְּסִיבּוֹת הַיְלָמָם סֶל שְׁבִּי הַשִּׁינִיסִים,
מִן הַדִּין שְׁתִּינְתַּן לְתַم אֱשָׁרָות לְסָמוּעַ זֹאת.

חַחְלָט: לְדַחְוּת אֶת אִישְׂוָרִי בְּקַשְׁת שֶׁר הַבְּשָׂרָה
לִיְשִׁיבָה הַבָּאָה.

סוד בירוחם
וותקן מתקן 5 עותקים

- 3 -

שר החוץ, א. אבן: לא גבי הצעיה שהיינו דנים בה בישיבת הקודמת
לא חל שוני ערבתי. הסיבור האחדון של
יארין נא העה אותה תוצאה. הפעם קיבל מעצרים את התשובה הנוקשה
והחריפה ביותר שקיבל אי-פעם. הוא אמר, כי הוא סבור שמדובר שם
חסר תקווה, לפחות הערכתו. יש שם נכונות להתבצר ולהסתין. ההדרות
עם ישראל בכלל צורה חייא, כפופה, לדעתם, בכוניה. על כן איבם מוכנים
לדבר אותו על נוחלים ומקומות לטאת-ומתן, באשר את העקרון הם פוטלים.
חירום ייחיה יארין ברמת-עפוז. לפעשה הוא בא לומר להם מה היה
התשובה המצרית, שתרי אזכיר מה היה התגובה הירדנית בשבוע שעבר.

התגובה הייתה, בעיקר של הפלך ושל תלחותי,
שהידברות היא חיונית לירדן ויש עליה לחצים של מחייבי פlagsתייה,
אבל גם בנסיבות מיוחדת שהיה בתוכה בה, זוקה ירדן לכך. היא
סורתה על נתיביהם שישראל תודיע על אימפלמנטיישן; היא סורתה על
അאנטנטא הרעיון של שלוחנות נפרדים; היא מוכנה לבוא גם לשיחות
פניהם אל פניהם וגם בלי ישראל תודיע הוועדה בוטחת. אבל לאחר שתמם
אמרו את כל הדברים פעלו ובתו ליארין לחבון שיש מה הדר עמי פשייח,
שם חוסיפרו: אבל, דרך אגב, עיקר שחזור, הכל בתנאי מעצרים צביבת
להשתלב במהלך זהה. היה עוד תבאי, שם רצוי הוועדה תשמש אם הם באים
למיטגס אוננו או איתו. איבני יודה אם הם היו מפוצצים את העביין
בגלל זה. המביסול העיקרי הוא בתנאי הראשון.

יארין נאמר, שם זה התבאי, הוא יעמיד
את המעצרים בפנים העורבה הזאת, שמדובר לא רק שטבנת את המאכגabol
המצרי-ישראל, אלא עדותם פירושם לפעשה סיינוק המהלך של ישראל-ירדן.
כאפוא, הוא שס למשרים והשבוע הוא צרייך לסגור לירדן, שתtbody ששם
העמידו איננו מתקיים. על כן עליהם להכיר: – לבדם או לא לבדם.

בינתיים היו מעצים רבים בין משלחת ירדן
ומנהיגים פכנן. החלן שלהם – מדובר באנשי פמאלח, חברי, שבים – כולו
בכיוון אחד, כיון של הסדרן יש ככל שטוענים להסדר ביניהם לביביניון,
אבל בנסיבות של הסדר עם חוספין; אחרים מעצרים על אפרות של מדינה
עצמאות, אבל כמובן עצמאית גם להחלת מה היה קשרה של המדינה
העצמאית עם חוספין. לפעשה, האיבור הערבי החיד חמיטים את כל העביין
של הסדר ומוציאו אותו פן הקפאוון, זה האיבור הדת, שמנציגו לוחמים
ברבת-עפוז, וכמה מהם גם בקשר. מה היה התגובה הירדנית על התשובה
זהה שבודאי קיבלו אותה כבר, אין לדעת.

יארין נא רזאה להציג באמצעות חדש
פאן לידי איזה סיכום לאבי עתיד שליחותו. הוא רזאה בכך שמעטם רבים.
אחרים רוצים שתוא ידרוך במקומות זמן מסוימים. המגעין הוא, שגם בסתי
חבריות הערבויות, אין הוא בתכע להשול את שליחותו. לדבר סובן לגבי
ירדן, וביעיר חוספין אמר בכל מינוי רמזים, שאולי השעה אינה ברוחה,
אבל תבואה טעה טאהה, יארין, תפשם תובעים שהוא יפסיק להתקיים.
אפשרו במשרים הם אווררים שאינם תנאים לתובעים שהוא יפסיק להתקיים, אבל
יש תקופות אלה שאולי כדי סייסב בניו-יורק. ידו לעז על מעצים
בין ברית המועצות לבין הערבויות, שכח ברית המועצות יעצה לעربים לא לביין
את העביין ואנאל לטעצת הבשורה במצב הזה, וזה בכלל שני טעמיון:
שם אחד טכסי, שלא קל יהיה להם להגן על סירוב להידבר. אבל הביטוי

סודדי בירטערן
עוזק 2 מתק 5 עותקים

- 4 -

הסובייטי העיקרי הוא, שעד שמי הסכם בין ברית המועצות ובין ארצות הברית, כל עוד ארצות הברית אינה דוגלת בקי המובייט על פניו שטחים בתנאי לשלום או בתנאי לשלום וממן, הרי לא יהיה בכך סום תועלת.

הסובייטים גם יעזרו בגין העלאת העבירות בעצרת, אלא בנסיבות, אבל לא להעלות אותו בגין להברעה. החטפה היה, שאם העצרת תקבל החלטה, מפדה של החלטה זאת יהיה נחوت לעומת מפדי החלטת מעצמה הבחוון, בעיקר שבאזור אין שם אפרור של החלטה זה אחד. שבית, שוב יתרבר שагושים מחולקים. העמלה הסובייטית היא, לנארם הרבה אבל לא להביא שם בגין לשום הברעה, עד שעבורי הארץ יבו על פטרובו, וכל עוד אין הסכם אמריקאי-סובייטי, הסובייטים מעד אדיסים לגבי דיבטים בילארומים.

לגביה העמלה שאמיריקאים ממשיעים בביברות ערביות יש לנו כמה ידיעות באוטו כיוון סדיירתי עליו קודם. הדברים שאמיריקאים מסרו לסعودים הם, לפחות דעת ארצות הברית, החלטת מועצת הבחוון לא אישרה בסיגת ישראל לאכזרות החמישי בירוני. הנושא נידון בມועצת הבחוון, ההחלטה כלל לא קובעת את האזרות של ישראל לסגת אליהם, כי קביעת האזרות נסarraה לשלום ומתן מסגרת אגאה מאכז'יארינגן. אילו היה צורך לסתות לקו הקודם, היה ארץ ארצות הברית מתנגדת לכך, לאחר ואולם אגזרות איינם קבועים, לא היו מוכרים, וגאנטונגאך וחם בינתני השבויי בעת עדיכת הסדר סופי בדרבי שלום. ההחלטה היא "חbillah אחთ", וליחות יאריבג בזבעת מהטעייה השלישי שבא, המושתת על כיבור הנסכם על כל העקרונות הכלולים שם, ולא על סעיף אחד או שניים הפלדריים על בסיסו או טרדים בדברים.

עמדת ארצות הברית לגביה ירושלים היא, שהחסדר הסובייטי יקבע בשיחות במסגרת עתיד האיזוריים. ביבתיים היא איבח תרמכת בכל צד כלשהו לקביעת עתיד השליטה בעיר באופן חד-צדדי.

אבי סניאר כי חידושים הדיוון בມועצת הבחוון מותנה לפעה ביאריבג, מתי הוא יכול לתיאשות. הוא קרובה להתייאשת. הוא אמר סובייקטיבית אולי הוא חייב להיות מוכן לשבת תקורת מטושכת ולהמתין לכל רוח מצויה, אולי סובייקטיבית הוא אין גור מוכן לשבת כבול עז בקפריסין ולא לעסות כלום. אסתור חזקה לשטוקהורם.

לייאריבג היה סיחח עם קומי בשערן, ושם הוא דיבר בפהות רספויות. סיחח זאת או פינית לגביה חלק רוחו. פר קוממי מדווח, כי מאיריבג נראה יותר מדויכה מאשר הוא ראה אותו אי-פעם. הוא, יאריבג, תיאר את המצב בקשר לכך תקווה. חירדים מסרו למוצרים דבריהם את האעצם, ככלומר, שהם יבו לשלום וממן, אך סיירבו להסביר לאיזה דברם סאייבו כולל הצורה ישראלית על בכורות לבצע ההחלטה מועצת הבחוון. לשאלת פר קומי מתי יעצר המוצרים אם ניתן את הפירות שלנו להחלטה לפי הכתבו, יאריבג, סהמצרים עמדים ברורות על הפירוס שלהם: פינוי כוחות יסראל מכל הטעים המוחזקים לפניו. סאפר לדבר על דברים אחרים. יאריבג מצין שלאחר שהיה בגינו יורק, קרה מטהו שבביה למסחת עמדתם. בראשית הדס פרם הוא חשב בכאילו יש אפשרות להתקדם על פ' המהלך של קובררביסים. הוא חזק לאיזור, וגילת הקשחה. הוא דאגה מיחסים את ההקשחה לחרחניות פניות אחרות במצרים. מצרים יחשוו זאת לצורם של שר הפנים. הם אומרים שפדו לבוא, ובהם יסראל קבעה למשה

26.4.68

- 5 -

סוד בירוחם
עותק 2 מtower 5 עותקים

את גורלם של השחחים באופן חד-צדדי, מה בוצע כי יבזאו?

יאריבג ספקן אם ירדן מסוגלת לחתוך לקרים חסרה בלי אפס היתר של מצרים, כי מטבח בעולם הערבי. היה בלהי-אפריל. בנסיבות כאלה איינו רואים מה הוא יכול לעשות. הוא איינו מוכן לשפט בחיבור דינים. היה רצוי לחזור לדבת-עטון אחרי שוכן המלך. הרגשתו היא כי מתקרב הסעוד בסביבתו לדוחה למזכיר הכללי של האו"ם, שהו איינו יכולים לשבור את הקפאה בין שתי הקובץיות והטבוזגדות ביחס למועצת הבטפון, הקובץיות הערבית המבוססת על ביצור, והקו"באנציפאיה הישראלית המבוססת על מסה ומתן.

מר קוממי אמר שאיננו מכיריהם בני-גדר שבין פשא ומתן וביצוע, וזאת אינה הגדרה מדוייקת. יאריבג השיב, שזה נכון שב国度 ישראל, אך ערבם היה, שיש לצדדים גישות מנוגדות בשאלת מה מתקיים מההחלשה. אמרנו, שזו הגדרה יותר מדוייקת.

מר יאריבג חוטף, כי דיוון מחודש במושעתה. משך אפיקו חדשם, אך לא יסבנה דבר, כי כל אחד ירצה לעצמו פירוט. אין סיכוי לסום דבר טרוכם. הוא לא רציה אחריו זה להשתובב מחדש. הוא הזכיר את דוגמת גරחיהם שחי עשרים שנה בקפאון קפטן. המשך שליחותם. בסביבותأكلת רק תיזור אשלה, כי הערבים יטבכו להתרונן להחזיק מה שבידיהם. להציג את שטחי חביבות בחזרה בכוח, וישראל תתרכז להחזיק מה שבידיהם.

מר קוממי אמר ליאריבג כי הוא רואה את התמורה בצדדים שווים וקדושים פיזי. אבחןו סכום לופר שיטין ויראה. מר קוממי הדגיש את האחריות הבורעת מתפקיד זה, וביקש ממכו להפסיק לתקופה מסוימת וציין את חזיעו שיבנתן לסייעו השלום, אם יסתלק מזה. הוא ציין שיש כמה חתמות חווית שאינו יכול להעריך אותן, בגון בסיסית ריאד למסקווה ועוד. מר קוממי התרשם כי יאריבג במצב של התלבשות קשה. הוא הודיע על עישיפות פיזית ונפשית. בין היתר השפיעו עליו גורמים אישיים. הוא מנסה להזדהות בכשלו וועל ידי כך לקחת על עצמו את האחריות הכבודה לתוצאות האפשריות מהזדהה בזאת.

ברצוני להעיר עוד הערה על הצד. קודם כל לסדר הנסיבות: ב-20 באפריל או ב-19 בו הייתה תלונה ירדנית, אחת התלוויות הרגילות שירדן מטהירה על המזכיר הכללי, ושהוא מעביר אליו. הם התוארכו על הצד. הם התרכזו סgam על רקע הטדייבות הבינלאומית לגביהם. ירושלים, ישראל מתנגדת בה באופן חד-צדדי. היידיבים לא ביקשו שום דבר מיוחד. ואו-טאנט העביר את הדבר הזה לתקוע. המזכיר הכללי שוען שדבר הוא בני-גודוד להסביר שביתת הנשך.

עבטי על כל הדיבורים במושעת הבטפון ובעצרת, התבדר לי שאין איפלו גורם ערבי שנזדקק למסך ההוא של הסכם שביתת הנשך. בחדשי אוקטובר-נובמבר, בכל דיווני מועצת הבטפון - לא רק זהה לא הרוא במלחמה - זה לא הרוא כלל בדיון. גם ברית המועצות לא דגלה בכך. יש דעות שונות כיצד לכובן שלו. אלה אומרים שהיפוי כו"ז קודם ואלה אומרים שהitics קודם. אבל הטעש הזה ממש רק את המזכיר הכללי.

בקשי מתקiou לנשות לא לקבל את המכתב חזה. מזכיר האו"ם חייב, אם סדרנה מתלווה על מדיניה אחרת, להעביר

את חטולובנה, אבל הוא לא חייב להזדהות עם התלויבת, וכך פעם הוא לא מזדהה עם התלויבת. בורודאי שאלבו מוסמך פברע הלכבות. זה חרג מכל סמכות או תקנון. מזכירים הכלליים של האו"ם מועלם לא פבו לפזרים, משך חמץ עשרה שנים, להפנורת תשומת לבם לבך שיש חחלה של מועצת הבטחון בעניין חסואץ למסל. כאשר הוא רצה ב-24 מאי לטבנות למזרים לגביו טיראן, הוא כתב זאת בדין וחשבון שלו, ולאחר שחבציג המצרי אמר שהוא לא קיבל את המכtab, הוא החליט לא לשלווח אותו. כאשר המשם אמר טמכתב בזח היה נדח בתקוף, הוא החליט לא לשלווח אותו.

מר תקווע אמר לו סgam מכתב זה ידחה חריפות, ולבן הוא מציע לפוצץ הכללי לא לשלווח אותו ולהסתפק במכתב עובדתי, שביציא ישראל בא וחתולובן על כך. בשיחות אלה תשתף גם דלק בנק' והיה סי'ו שהם יפעלו בהתאם לכך. התחלו לדון כיצד לצאת מהבעין בזורה מסילת פנים, על ידי כך שימתפרק ההעברת התלויבת היידנית, בלי להזדהות אתה. הבורגה היהת, שocz'ר הכללי יסכים להסתפק בגובה המקובל. אז חיבנו אנהדר אורטיס: קיבלנו את המכtab הזה וטודים לך על השערת אותו לידינו. על ידי כך, המתיחות היהת פסארת בתחרות שבין ירדן וישראל, בל' שהוא יהיה מסובך בזה כאז. כל מההלך הזה היה מתקדם בזורה בזאת, אל מול הפרסום שהוא כתב ואנחנו החזבנו. מרגעם לופר שחזרנו את המכtab. דיברנו על חלפתו במכתב אחר.

יש פה עניין מאלף מאי כוחה מדיבית ואנטפה רגם פבחינה עתונאית. גודע לנדו, יומיים לפניי שהדבר פורסם, שעתונאי. מסרים עלח על חסיפור הזה בארץ, וחדובר ממשה ז'ק מה. ואנטפה העבר העבי לשלמה בירושלים, ליוסף חריף, כירון זה כאלין סיפור ירושמי. דובר אותו ובامر ספריסום זה יחביל ריביא לידי כיבוס מועצת הבטחון, לאחר שבמסק עשרה חדש חאלחו לפבו יביא לידי דבר הבטחון על עניין ירושלים, ואילו הפיך סום הזה עכסייר יביא לידי דבר טונקו אוטר. אמרנו שאפשר לפרט את הדבר יום לאחר המועד, אם זה דזוקה מעניין, אבל נאמר ספריסום זה עכסייר יחבל במאדים מדיביים חסוביים. הם,אנשי העתון, נשבעו בחן אדק לא לפרט זאת. קטו ופירסמו. הפירסום הוא שארם לכינום מועצת הבטחון. היידנים אמרו, שם ים לחם בנ-ברית כזה, מודיע לא יבשו כוחם?

אי-אפשר היה להפעיל את האבדורה?

سر החוץ, א. אבן:

אצלנו אשר מדברים עם עתונאים מהם מבטחים לא לפרט, זאת צנזורה מראם. מה סקרה הפעם זאת צורה חדשה של התפתחות, אשר משבירים שזה עניין מלכתי, הצד החוץ מרגיעע שהוא לא יפרט, ומפרט אותו. על רקע זה יט בעיה לא רק מדינית אלא עתונאית. הפירסום הזה היה רק בעיתון אחד.

רפלאל:

משמעותו סgam השרים לא יגעו על כך.

לא מסרתי על כך, אבל חרצון לסרים מההלך.

שר החוץ, א. אבן:

חאם שר החוץ יכול למסור לנו הערכת על חסוביים במטשלת ירדן?

ר. ברקמן:

26.4.68

סְרִדֵּי בְּפִרְעוֹת
עַזְתָּק 2 סְטוּךְ 5 עַזְתָּקִים

- 7 -

שר החוץ, א. אבן:

מה שפורסם הבודק בעתו משך את מה שאבחן
וידעים. אבחן יודעים אך על זהותם של
חברים הזרים יותר מאשר יודעים על זהותם של חברי הזרים.
אחד מהם לפחות, שר הפנים, יש לו דמות מוגבשת בסבי מיסטרים. פישר
אחד, שיש לו רצון להציג לעדי ריבוץ הסמכות, והוא הביא אותו לידי
חוודה חזות על ח'טחה מחד שברואר, סיידן תילחם באגרוף של ברזל
בגד כל גוף שפורסם ממשמעת המדיניה. אבל אולי יותר חזק
חיו יריבים של תלחותי. יש לי רוסט שארקע הזה הרבה יותר חזק
וקובל מעקה ישראלי. עיקרו אותו שר פבים רצה לרטת את תפקידו
של תלחותי.

ר. ברקח: האם זה לא מתקשר לביקור הווטין במצרים?

שר החוץ, א. אבן: הוא היה במצרים, בכירית, בטחון ועירק.

מתברר שיש שם אישיות חזקה המרכזת
עכשו את כל החושים, רוזה תלחותי. ברור מה מגם אביו. למעשה יש
לפכו טרי מגנות. ככל פנים הוא מוא קנא לגביו העבינים של סולידיידיות
ערבית. לייריב נג הוא ממש דברים על כך סיידן היא מדינה עצמאית
ומצריים יכול להוכיח, יבושם לה ושותחה, אבל ירדן איבנה יכול להוכיח
ואם היא ריבונית - היא ריבונית בכל. החשיפה שלו היא מאי דן-פרצופית.
אפילו בעין "אל פתח", ידוע לנו שבשובעים האחוריים הם עוזים
מאצחים גדולים לבטים אותם. חייו מאצ' בלילה, עיקר לאחר שהגהבו
בשיטות של מדריכים עטוקים וציבוקים אויריים. ברקיס אמר לי, כי מעבר
הנהר התגעט במדדה ניכרת. מיחסים זאת לתלחותי. הוא האיש הקרוב.
יתכן כי מדבר בחרטאות תפיסיות, כי איבם יודעים כיצד להתרدد
עם השיטות החדשנות שלקו בעין זה. תלחותי ואלרגטי הם האבטחים חסמיים
את השיחות עם יריב נג ודברים בצד להציג לעדי הידרות ירדנית-ישראלית.
אבל תמיד, כאשר מתקרבים למשכו, הם אווראים: מצרים צריכה ללבת אותו,
ולפחות לא להתגנד לבו.

בעין זה ראיינו כמה מסמכים, שתאיסטר
מצרי איבנו בלתי-מורנה. המצרים אווראים לירידניים: הם רואים לדבר
עם ישראל? - זה תלוי. אם זה סתום של כניעה, אבחן לא מעצים לכם
לעשות זאת. אם זה סתום של בכוד - זה דבר אחר. תגשו לדעת لأن
הייתם מגייעים אילו היה טרומם. זאת שאלה שנייה הצדדים שואלים את עצמו,
האזר לחייב לשלום, ומה אנטגוניזם צבירנו של השלום אילו הגענו אליו.

ח. קבדאו: מה בעין שליח האו"ם לביקורת הפטב בשטחים
בامر בורחת ידיעת ספודבר כמ' בבדיקה
מצב יהודים. נאמר כי התזיכו את בורא לבאן בבדיקה מצב יהודים
בארכזות ערבי.

שר החוץ, א. אבן: היה מתלהק קצת דמות, אם כי לא בסתיים
כפי שנסתיהם לאביו המצעד. לפניו חמייה
שבועות תהילו מדיניות ערבית להתמודד על דיבוי, על זרועות שודרות
בשחיהם של הממשל. הטכטחים נערמו. שוכן פנה המזוכיר המכלי של האו"ם
בכתב, והפעם באמצעות החזרבו לו את המכתב. במקומ לומר שיש תלובות כלל
בגדבו ומה תגובתנו; הוא אמר: יש תלובות כאלה, והוא חזתך עם
תלובות, שזה מצב קשה וכך לא צרכיהם להתבהג, ועל סמך התלובות האלה
היה רוצה לבנות וועדת חקירה של המזכירות. המכתב הזה הווזר. נאמר לו,
שנוא יכול לאין שhero קיבל תלובות סובייט, הוא אפילו חייב לרמר זאת.

26.6.68

סודי בירטן
עותק 2 מטוּך 5 עותקים

- 8 -

אבל לא נקבע וועדת חקירה בזאת. בז"ז עשה פבצע פטי'ל פנימם. אחרי דין ודברים זה ורא נסרג להצעה אחרית. יט שליחות שMOVEDת על ידי העצרת בחדס יול. יט מה שנקרה החלטה החומניטריה של מועצת המטה בחדר ועצרת הכללית. זאת הצעה שWOODIT שתקבלה. היא התקבלה מה אחד וחמשת הכלליות. האום מטען ג' באודם של אוזחיהם סגורם הוחדר או שחיו בגופן, ברוכום, באיזו רוחיהם עקב הלחמה. על ספק זה נקבע אדם שערך שני ביקריהם. הוא בודק את עמי'ן הפליטים, השבויים, השבויים, הצלב האדום. הוא הגיע לידי סקירה על מצבם של נתבים זרים מהם תחת שלטונו ישראל. דאמבם, הם נתיבים זרים גם בעיינבו. אז התעוררה בעית יהודית עירק, מזרים וסוריה. החלכו להכיא לידי כך שווא קובל עקרובית, שיש לו אותה כבוד בדרכם, אם מדובר על הצד החומניטרי, להטעין בגורלט של היהודים הטעוניים במחנות הסגר בארץות ערביות. טאנט ביטל את וועדת חקירה וביקש ס' בוב נסיך של אס'ג, בערך כאשר שעתה חי, סאי'ן לבר מה לחטיף, בערך כאשר אנחנו מסביביהם זאת לכל עתובאי שרוצה. אלכו התנא' הוו תנאי. הסליהח חי'יב אותה מידת התעבירות שהו מבלת באיזה שחורה ציבור של בני אדם זה, לאלו גם שם. חסם הו לא לגבי סדריה, אם קבלו אורתו. יש רצוף לטבות אותו אדם, כי זאת אותה מסגרת ואorbitו תואר. אבחנו אז מעדיפים שיתמכו אותו איש, כדי להבהיר שזה דבר שכבר היה קיים ולא דבר חדש. לפ' רוח הדברים, איבני חוסב שהוא יאמר שזה איינו תנאי. אבחנו בולדאי נקבע אותו בירושלים. אובי מניה שחצרים יקבלו אותו באהיר ויידברו אליו גם על יהודים... לעבי עירק לא היה בן אמרבו, שיהודים מארסדו מעד מטעוניים ב蔑ב' החודים פט. עירק לא היה כלולה לפני שעה בכל המחלכים לא של אורי'בג ולא של אס'ג, אף על פי כן אמרבו, שיהודים אלה נאסרו כי עירק השתתפה בלחמה, והשליח אריך לעשות מאץ להגיא'ם לסתם.

בשעת הדיוון הקודם הייתה הצעה של סמעון פרט סגפטי'ק את הדיוון הקודם. אובי מבי'ן

חיוך ע. גורדיין:

חתשתובה לעבין זה סילילת.

זה יכול לומר שר החוץ על המאל"ף של ארתו גולדברג?

ג. רפאלי:

שר החוץ, א. אבן: הוא אחד מאבשי סטיבנסון בשנת 1952. פרט לאחר טבוקיידי חילוקי דעת עם דין רסק על רקע אירופי. הוא בוגר מוסמכי סל המפר. ידוע טהטרו יקרים שבת על פרומדרתו וסיכון גורמים מאד. לאחר כל הדברים הללו, זה לא ארתו גולדברג מבחן הלהט הנפש. גולדברג לא עשה דבר נגד הנשיא, אבל אם הוא קיבל הוראה, היה מטלון לבשיא ג'ונסון ואומר שהוא מציע לא לעשות זאת. מר בול הוא יותר איש מטעמת ולא אין להביח שיפעל בזרחה בזאת. לבן, מעמדנו בולדאי לא שופר על ידי כך. מר גולדברג עמד לפניו עזב בסוף כהונת הנשיא ג'ונסון, בחדש נובמבר. אבל זה היה לפחות התודעה על פרישתו של ג'ונסון. כיוון שג'ונסון חודי'ע על פרישתו, חס גולדברג כי מפדר בחלש וכוכבו דועך והוא רוצח לסייע לבתו.

מ. אובאן: אובי מבי'ן אבחנו עורבים לוויכוח, וברצוב' לתפקיד לויכוח על חוויכוח. אובי חשב שຫוטב מאר שיטקיים דיוון לגופן של עביבים. הדברים אינם כך, שהם

סוד בירטרן
עותק 2 מtower 5 עותקים.

מ. אורנה

מתפקידים ואנחנו יכולים לעמוד בכך ולראות איך הם מתפתחים ואיך מחייב לחתורוכח. אנחנו צריכים להיות מוכנים בפירה רבת לחתותויות שיפתיעו אותנו. אבוי רוצה להציג על דבר אחד. כאשר אוחלנו את הדיוון חשבנו שהדברים הרבה יותר דחופים ממה שהם נראים הירדים. אבל איבני חשב שאפשר לנמרן אפשר לחכות. ראשית, אבוי חשב שהלחץ לא ניתן על ירדן, לחץ הפניות, הרבה יותר חזק ממה שנראה לנו. זה טעם אחד. יט עבון של פליטים שם. ברור לי שטח טרורחהbia לידי לחץ פנימי עצום.

דבר שני הוא חתרוקבות עטם היידן. איבני יודע אם מישחו מהירושים מה יכול לתאר לעצמו מה מירוש החדר לירדן, אם האיזור הזה, האיזור המפרוח וחשוב מבחינה כלכלית, מתרוקן לגמרי. כיצד זה אפשרי לא רק מבחינה כלכלית, אלא ממש על כל הארץ במדיננה. מחר אנחנו יכולים לעמוד בפניהם שאלה, איך לגעת לעובין, אם אם אנחנו יודעים סזה רחוק מביאו.

מחינה אחרת החתותויות בפי סתיו עכשו בחברון. אני יכול להגיד על חברון שבת לחברון איך שאל' יכול להשיב, אבל אבוי לא חשב סזאת דרך, שהמסלה יכולה להסבירים שדברים נעשים בלי שהמסלה קובעת מה ואיך אדריך לעשות, ובלי שדברים יעשו על בסיס כלשהו של סדר ציבור. לדעת זאת התוצאות מכך שהמסלה אינה מחייבת בדברים אלה. אבוי חשב שיש חשיבות שבנה את הדיוון.

הבעיה חיסולית היא, סוגרת לא ברור לנו כיצד הגיעו לאיזו צורה שהיא טלית ונתן לשולם. אבוי חשב שיש משמעו רביה לטה שקדם לכרכרה. נזכר את הדוח שמספרנו על האגדים שבנו לפני פעולות כרמיה, בלוור, פבנוי אליו סדרי קה ונדרו לבוז הנה יש דברים מסוימים טעולים להירות, עם מאדריכים, חכו עוד כמה ימים עם הפעולה. אנחנו אמרנו: לא. זה לא מעבין אותנו. אבוי חשב שלא היה מזמן לבוז שום דבר לו חביבו קצת. לא חיתה כאן שאלה של גורם הפתעה וערוד בדברים חשובים. כאן מתקבלת התמונה, שאנחנו לא הייבזר מפוגניים לבחון פגבי שואלי היה מטעמך סביה לאיזו תתקדמת בכירון זה, כיורן מסא וממן. וזה לדעת חמור. על בן אנחנו צריכים לבחן את עצמנו חשב. אבוי יודע מהיתה התוצאות להחלטה זאת טלית ברמתה. אבוי חשב שזאת הייתה שגיאה כאשר התוצאות הזאת לא חתגרה במஸלה ולא הביאה להשיכת.

זו לא חלילה. אבוי מרכיבה לופר כך: אם נבחן את הדברים לפניהם וכטבון קשה לדעת בזדאותם אם הדבר מצליח או לא לאחר שתפסנו וחרבנו מספר ניכר של חבלנים, אי-אפשר להשלים עין מזה, סלמענה הפעולה במסכו יומיים אחרי הפעולה, וללא ספק היוקרה של החבלנים עלתה. אם המאגה הצלחת הפעולה אפשר למדור גם לפניהם קביה פידה זה העמדתי לוי למטרת להפסיק את הפעולה של החבלנים, למשל. האם הצלחת בכך או לא. יכול להגיד גם מבחן אחר כאשר אבוי אומר: שלח לחטף - בפידת מסויימת - על פניהם. אז אבוי אומר ~~אתה~~ לעצמי: אבוי מנסה לטעול בחזרם זה - בראה מה נצלחה. אם אבוי בוחן את הפעולה מהאטיקת הראשון, אבוי יכול לופר שהפעולה לא נפסקה. איבני יודע אם אומץ חוכחות הירדנאים היה בפירה בזאת חשוב, שהוא הקובע את הצלחת הפעולה. אם זה חזק, אבוי יכול לבדוק את מעדם התחזק על ידי כך או לא.

סוד בירתו
עורק 2 מטר 5 מטרים.

אם אני פגיע לידיו מסקנה, טעטם התוך, אמי יכול גם לומר שיתכן שהדבר גם חזיק. אם חינה צבאית בורדאוי אין מה לטעון בפעולה זאת. טענו שככל מה שנאמר לא היה��וטס. אם רואים לבחן דבר כזה מבחינה כוללת, איבני חושב שאפשר לדمر שזאת חייתה הצלחה. אני חושב שהחזדמבריות כליה של איזה שחוא סיפן של כתיחה פתח, אבחנו צרייכים ויכולים לעשות יותר. צרייך לעשנות במרקם כליה יותר ממה שהתרבר שהיינו בכורים לעשוות ערבות מעולות ברמתה.

סדר החוץ ביחס את דבריו ואמר, טען חוכחות

וותר חשוב מהבוחן השוטף.

אפשרטי שיש סכבה בבטחון השוטף, אבל יט סכבה עוד יותר חמורה אם יכירעו אורטנו ~~הנאה~~ האדורול.

סדר החוץ, א. אבן:

זאת בוטחא שהוא טוד לדראית בכונת של הדברים, ובעיניך כירום, לאור ההתחזות האחרורה בשיטה הבוחן השוטף. אבחנו רואים מהפעולה שבעשית היום, גם בשיטה המבוקעת וגם בעולות מעבר לגבול, אם תפתח באדרה נאותה, יש בכוחה לבלהם במידה רבה.

יש בעיה של הבוחן השוטף. כל הסימנים פראים שഫולות האחרורה טנו מביאות את הצד השני להרבה יותר קשיים ומכובח וגזרות להם הרבה יותר צרות מכל הפעולות החדרולות שחשבנו קודם שדריך לעשנות. הרטשך'ל אמר פעם, שഫולות שבעשות עכשוויל עולות הרבה בסוף. אני חשב שהמחד לדברים אלה שאבחנו משחמים הוא בסופו של דבר, בסופו של חשבון, אפילו יותר קטן. ואפילו לו היה יותר גדול, צרייך ה'ה לשלם זאת.

היין, ג' גורבין: הדרכ'ל לא אמר שלא יעשן זאת בגל הפרבדה שזה עליה הרבה בסוף.

מ. ארבן: נכוון. אני אומר שאפילו אם זה יעלת הרבה בסוף, כמובן לעשנות זאת. נראה לי שהרשות שסר החוץ קבע, אם הוא נכון, שהצרבים של הבוחן, הצלבים הגדולים, סיפוק אוירוביים וטנקים וכן חלאה, צרייכים להזות נגד עינ'ינ'גר בעקבין ראטוני, ולא עניבני הבוחן השוטף, גם אם לפעם הם גורמים ליותר סבל ותקחל אחס בהם יותר. מה שנאמר בעבini זה על עמדת אמריקת שאלות אלה, ומה שבא לידי ביטוי בדיון וחשבון של רביון, זה צרייך להדריך אורטנו בפיטה דקה בגישתנו לדברים אלה.

היום יש צורך במדיניות יותר ברורה מצד של השארת הדברים כאילו תלויים וועודים, בלי שHAMSHLAH בסופו של דבר קובעת את מדיניותה. יש לפעמים הרוסט, שתרצון לקיים את משלחת חליוך, כובר על חטיביהם הטהריביים העבריביים. אני רואה בכך סכמה, עד כמה שיש חשיבות רבה במשלחת חליוך חלאומי, וזה כמה שחייא הביאה לנו היגאים חסוביים בתקרואה שעברת, נראה לי שאבחנו צרייכים להיזהר מהפוך את הספירה על משלחת הליבורן חלאומי לגורם קובע בקביעת המדיניות. אך יכול מি�יחו להעלות על חיצעת שנכיה שטגי רגע שנעטף בשני השאלה של כביסת לאיזה שחוא מסה וממן, ועוד בתחילה להתווכח, אז נפרק את המחלוקת? האם זה יהיה מצב בו ברוכל לחיבתנו

26.4.68

ס. אנה

סדרי בירדן
וועתק מtower 5 עותקים

- 11 -

לו? כוח רציבי? האם מצב זה לא יסכן כל אפשרות לנחל וכיוכח שיש לו סיכוי? האפשרה אריכאה לבבש עד מהות ראיית הסכגה שעלול לדבר להביא לירדי טניו הרכבה האפשרה. יש יותר טיבו, שאלת שדעתם לא תתקבל, פאזר דרך להשתלב מאשר אם געומוד בפנוי מצב קובקי של פשא ופטן.

יש שני דברים שלטי דעתך יכולבו בהםקדם במקצת את התפתחות הדברים. שר החוץ סייר לפבי זמן מה על פניות אם איבנו יכולם לעשות מהוויה בעין הפליטים. חיתה דעה שדבר היה רצוי. לא שמענו אחר כך אם נעשה משאו בעין זה. כל הזמן התפלאת עלי, מודיע נטגענו מלחבי עמדת ברורה בעין החלטת האו"ם מה-11 במרץ. אף פעם לא אמרנו שכח אוחז מפרשים וכך אוחז מקבלים את הסកנות. לדעתך זה גרם לכל פיני פירושים. זה לא הביא לנו שום היישג. לעורמת זאת, אם הייבנו או מרים: הבת הפירות הבכון, זהו הפירות הבכון, זה היה מזמן בפניהם ניכרת את עמדתנו.

ג. צורן: אב' סבור שהנוקשות המצריים איבח נובעת בתגובה על חילוק הדעות הקימים בתוכנו. היא גובעת סמכויות ומעמדות שלהם. חיתה מציע שבהתיחסות המצריות היא שאנחו בזתנים לארינגן, לא בכוח, שכיוון שהנוקשות המצריות היא בזאת, אוחזו יכולם לומר דבר יותר רק, כי בלואו הבי' גם זה לא יתקבל, ועל ידי כך במשיח את המשך שליחותם שלו. יכול להיזד שליחותם בדרך לא לבשלו. אין לנו כל עניין לאגרום לבשלרנבה של שליחות, אבל אין לנו במה להזין את שליחותם. אב' גגד זה שנעשה אקט שיגרום להפסקה שליחותם שלו, אבל איבני רואה בהם אוחזו יכולם לפרט איזה. הנוסחה שחכמת החליטה עלייה - מי שקיבל אותה מtower עצמו - אין לדוד מפנה מל'מאר. כל תזוזה מסבה, טובי'לה אורתו לפורענויות.

החלטה מועצת הבשורה זו לא רק החלטת שלבו. יתר על כן, יש לנו פירושים טוביים להחלטה זאת. יש אמיון הבדל בין הפירות האמריקני לבין הפירות שלנו. מtower כך, איבני רואה כל מקום לתשובות שלנו אלא מה שנטען כבר החליטה וחכמת אישרה.

אשר לירדן, בישיבת הפתיחה לדירון זה חיוך שר החוץ את דעתו כבגד אלה מסבוריים שלא אייכת לנו מ' יאיה שליט בירדן, אם הסובייטים, הארצאים או חוסיין. יכול להיזד מכב גרווע יותר מהצבר הקים פיום בירדן. אף כי התאשפתה לא אטאאא תאחותיות לא הצדיק את עצמה, אני יכול לקבל שיכול להיות מצב של שליטון ארווע יותר מבחן נתנו. השאלה היא רק למה זה מהיבאות אותו בעין ברמת. אב' חוטב שזה לא הפיל את חוסיין. גם התגובה האמריקאית בעין ברמת לא הייתה חריפה. אני חשב שאין לנו כל עניין להחיל את חוסיין. אבל יחד עם זאת אני רוצה לומר, שגם זה צריך להיות אובל להtagoretnot שלנו, על זה יש תשובה ברורה פאוד, פא והיא, שם התגובה נטה נגיד השדרר יכול להביא בעקבותיה להסתבכות במועד של חוסיין, אין לחימצע מכך.

השאלת השביה היא, שמתקרב תרגע שצדיך לומר לחוסיין מה אוחזו מציעים לו. אב' רואת לומר דבר שיכול לה'טע כפראוכסלי. דורך עם חוסיין אוחזו עומדים בו'כון קפה ביותר. בקשר למצריים, לו היה מצב כזאת שנאזר חי' מזבן לסבב לדירון על תלום, יש לנו מה להזכיר. אין לנו עניין שחתעה תני'ת חסומה. יש להם אינטנסים. לנו יס אינטנסים. הבעייה היא עם חוסיין; הבעייה היא עם ירדן. זאת

סודן בירדן
עוזק מtower 5 עותקים

ובעה החרדי. אמי רוצה לדון על כך לא מהבחן בה השקשחת כיitzד לbehל משא זמתו, אלא קודם כל מבח' בתבונת. אמי חושם שיש לבו מה לו מר גם לירדן. בקעת חירדן הפדרציה נחרבת. אם ירדן רוצה להשתקה את המשך קי-תאות, יש לבו מה להביא אתנו כהמשך חירדן זה ואהgapול. אבל חוסיןין יט' מקבל זאת ובפניהם שדברים על הסדר, לא לבך שתכורבים. לבן, איזנבו רואת מה אנחנו יכולם להציג לירדן. השאלה איבנה אם איבנה מוחרדים זאת לשלtron פרו-אמריקני או פרא-סובייטי. מוקדמת המוצה של היא שאנחנו נשרים. משגלה החלטה בעקבין ירושלים על איחודה של ירושלים, וכי סמזכיראלאם את הסאלח של הביבה לדורות, כי סאייר שרואה אובלות בשוחטים, מוכחה לנו מה להציג לירדן פרש מה שאמרתי קודם, שבקעת חירדן תחיה מוקדמת.

בקורת המוצה של' היה זאת, שהלוקה הוכיחה במשך עשרים שנה שהיה בלתי-אפשרה, ולבן, לאחר שארכ' חזקה לאבולות אלה, אין להקל אותה מחדש. מבח' נת ירדן, איבני רואת את הסאלת מהבחן בהיביגלאומית, מבח'נית המעכירות, מחריפה בירדן. איבני רוצה לזלزل בחופשת הסבנתה של הסובייטים, אבל כולם יסבירו ATI, שבפניהם שיח בוגע לירדן דורך, העמدة של הסובייטים לא תהיה חריפה כל-כך. הם אולי יסתמכו בזה באיזו שהי אורה, אבל הם לא ילחמו בשם ארגומנט של איחוד ירדן. מתאפשר על הדעת כי ארץ' קרו הזחיר את מצרים, סוריה ועיראק שלא יסתמכו במלחמה עם ים-ען ירדן. נאזר בנאומי לא מזכיר את התקיריות בגבול ישראל-ירדן, אם כי הוא מזכיר בקשר לשאלת שהוא יכול היה לחסתדר, אבל יש שאלת שלירדן.

יש סבירות בהנחה, שהרוסים שלא התערבו עד כה במלחמה, לא יתערבו צבאיות בגלל סכורה בינייבו בקשר לירדן. איבני חוטב גם שהאים בלחץ אמריקני הוא איום ורדא. אמי חושם שגם אם יחו לחצים כאלה, נטעוד מולט, אבל אין זה בשורה. הזיכירו החלטות של המסת ושל המטה, ואמי רוצה להזכיר החלטה מה-30 באוקטובר 1967. ההחלטה החלטה זהה, לאוד הדיוונים בעצרת, שהממשלה רושמת לפניה בפעם את העורבה כי מדיניות ערב מחזיקות בעמדתן שלא לחביר במד' נת ישראל, לא לבוא עמה נושא וטנן ולא לכרות עמה-רויז שלום, ובמבחן לא בא פיסקה שבוחן עמדן של מדיניות ערבי, תומך ישראל לבצע פעלה ביחס עם הצרבים החירוביים של בשורונה והתחזותה. יכולים להיות לכך פירושים שונים.

אנחנו עומדים עכשו קרוב לשנה לפראז' המלחמה ואנחנו עומדים בכ' שעומדים בטור הסתיים בקשר להתישבות. אמי חשב שאננו מבדירים את עמדתנו. נזוף לכך היו בישיבה קודמת טענות בקשר לחברון. אמי שיען זאת מהבחן הפו-פה. אמי שוען שאמי רוצה שתיה החלטת הממשלה לפניו הפעלה. מבח'נית זאת היה תומו כהמשך שפענו ב"קול ישראל", את הودעת שר החוץ על כך שהארכ'יות המשוחחים איבנים אובלות שביתת הנכס של לפניו החמישי בירובי, אבל גם לא אובלות ברכ'יים. איבני יודע אם יש על כך כבר החלטה. יש שבעות מה שפערת הדבר שיהודים תזרו לחברון. אמי יכול להסביר שאיתה אורלי אהז'ירז. ואם לא יוכלו להיות יהודים לחברון כמו יושבים ערבים בങירת או במקומ אחר? על עצם הדבר שיהודים באו לחברון שלא לטמי' החלטת הממשלה, הייתה על כך טרעות וטענות. מבח'נית זאת יש עוד יותר טרעות וטענות והדבר טובע עוד יותר מבח'נית עצם הגדרת האובלות. מתי הרוחש בממשלה או בכנסת האובלות לא יהיה האובלות של הנספח האש?

הדבר שקורבע לפִי דעתך יותר מהכל הוא זה, שאבחןך לא מבקרים את מעמדך של ישראל בשוחים האלה, מחוץ לחתוברות הצבאיות, ובכובשים צבאים איבני מאפיין סנהיה. אבחןך מסכנים בזה את עתידך.

ח. צדוק: חייתי אוטר שרובי העילות שגרמו להחלשת על קיומם הדיוון הזה, בתבלשו על ידי הכרזת טר חוץ בישיבה האחורייה. היום מטהלים את הדיוון הזה בחיקף הרבת יותר מוצאים. נקודת המרiza דרכיה להיות, הערכה שלגנו מה הם סיכומי הפלום, לא מה היחס שלגנו אל ה אידיאל של שלום חזון אחרית היטים שהוא פקרבל על כולנו, אלא מה סיכומי השלום חריאליים לעתיד בראה לעינך.

ההערמה שלי היא, ככל זמן שהמקרים לא רואים בשלום, לא יהיה שלום. ומדוברים לא רואים בשלום. אבחןם מכריזים שאבחנו מרכיבים לבול משא ומתן. סייר עם כל מדיניותם ערבי או עם כל אחת מהן לחודש, אבל יש הבדל מהותי בין משא ומתן עם אחת מהן - בפרט באשר האחת הזאת היא ירדן - ובין משא ומtan עם בולן. אבי יגולו, שאילו ישבנו על יד סולחן עם כולם, וחיה בראה סיכומי מפשי בשלום, אבוי חייתי גורם מחר טאנטאנא שיטוריאלי בעד השלום גם בגבול עם ירדן. אבל העבין טנא מטלקתא שרבבה לחלוšíן, כאשר האפשרות בכלל בריאות היא לשפט עם ירדן, ומtan, לנחל אותה משא ומtan, לגדר אתה משחו, כאשר כל החזיות האחראית, וביעיר המצרית, נשארת הסופה ושם הכל נסادر כמו שהו.

כטם שחירדנים מתבים את כוראותם לשיחות בחסכת מצרים, טבח'נתבו - לא כלפי חזך, אבל כלפי פג'ים - החלשתבו ابو חייבות להירות, שלפעה הסדר שלום מפשי עם ירדן מותנה בחסדר שלום עם מצרים. אם האנטם המסקנה המכונה היא שאין סיכום שלום כל זמן מפזרים לא רוצה בו, אבי חושב שאבחנו חייבים לחתובר ללא פירצות מהוחרי העמדת הבקשות בידינו, שאין זדים מהקרוים הנורכחים אלא יגיעו להסדר שלום טرسם על ידי משא ומtan ישיר. כל פירצה בזוסחה הזאת, עלולה להוביל אורתנו לתוצאות מטורנות, ובפני זה אבי רוצה להעיר שתי הערות:

א) התחנו בדייבור על משא ומtan סייר בשלום. במרוצת הזמן, לפחות בחצאת עביבנו כלפי חזך, נקדמת הבודה הושמת על משא ומtan סייר. זה חלק מהבוסחה הזאת הבודלה בתמה שני אלמנטים, משא ומtan סייר בשלום - שייותר קשת לחסביך אותו בעולם, כי יש אנשים בעולם טרוכנים לומר: אתם מתקשים על אייזו טכנייה אין תinalg משא ומtan. אבי חושב שאבחנו צריכים להחזיר את קורתה חובב של הבוסחה שלגנו בשלום, ולא להספיק את הסברנו עיקרי על הדרך אל השלום, על צורת המשא ומtan.

ב) בני גוד לדבריו של חבר הבסמת אורנה, חייתי רואה מנגה בכך אילו היינו מקרים על כוראות לבצע את החלטת של ה-22 בנובמבר, ואילו אם בסיג את הודיעתנו ואילו אם גלווה את ההודעה שלגנו בסיג שזה מסקנה אחת, ואילו אם נזכיר לזה את כל הפירוש שאבחנו בותחים לחילתה הזאת. אבי חשב שכ הודיע, ואילו מופיע יגאל על כוראות לבצע את ההחלטה של ה-22 בנובמבר, חייא ומשא ומtan ישיר זה דבר וחייטובו. ברגע סאתה אומר שההחלשה היא דוקומנש שאותה לווק אותו על עצמן, יש להחלטה זאת קיום עטמי ואז אתה גורם פירוט אחד וחואיב טרך גורם פירוש אחר, וזה יתכןשמי שהוליד את ההחלטה חזאת, באחד השלבים יקרה גם לפרס אותן, ואתה ביבתיים און דה רקורד. למם קיבל על עצמו את הדוקומנש הזה. אך מתחילהם העביבים להתגלל.

סודדי בירוחם
עורק מtower 5 עותקים.

- 14 -

חירות ובאותה הנסיבות, האפשרות של הוועדה כזאת, הודיעה מסויימת שליטה פירוס טלבו מה תכבה, עלתה על הפרק והיתה ברושא לדיןן, אבוי מביע דעתו סכל הוועדה בזאת היא חיטוכו של העמדת הגורמת פסא וממן יהיה עליה בפירושה הזמן לחייב למתן פירוסים על ידי מוסדותה או, שיארכו לארו דוקא את הפירוס של עד זה או אחר, אלא פירוש שמהדרין הוא ואנאמנאה באורתו מועד אשר היה לקיים מושב בפועל חמשון או בעצרת, רבדת לי שזה היה מלהך מסובך מבח' בתבונת.

ג. מאידן

כבר פעמים אחדות ניחלו אחות הויכוחה זאת.
ואין שלא שאנחו חרזרים אליו. אין גם בכך שאנחנו חרזרים לחכרי'ע.
אתה המכובדות שאיבנו צריכים ליטול מקומת היא להעמיד את הדברים כלפי פניהם. אם פעמיזים זאת לפני פניהם, אין שהו זה מגי'ע אם ככל'י חוץ. כאילו העבין עומד כך שיש לנו בירוחם או/או, כאשר הברירה בכלל אי'גה בידנו. אבוי מדברת עכשו על סלום. לא שמעתי מה שער החוץ הודיע'. לו היה ביסוח בזאת, אבוי לא מעה על דעתו. שזה היה חביבו של ספר חוץ. איבני מתארת לעצמי ספר חוץ אמר: אונחו צריכים שמאזן הכוחות/היה חזק יותר מהמשון החוטף. איבני מעה על דעתו שער החוץ יאמר דבר בזאת. אין לנו בירוחם של "או/או"; כאילו שם ברור על המשון השוטף, יש לנו פאזן כוחות.

לצערנו הרבה בדברים חסוביים אונחו תלויים עכשו לאמר באמריקת. התבגדתי לכך שניהה תלויים רק בארץת ראי'י מצערת על כך שאונחו תלויים עכשו רק באמריקת. זאת עובדה. איבני מאמין בסוגם פניהם ואופן אמריקת תפיש'ה לנו פאזן כוחות כאשר חמשון השוטף יהיה פרוע. אם אונחו בחיה חלשים ואם תהינה פעולות חבלת רציבות אצלבו, איבני מאמין טאמריקת תדאגו למאזן הכוחות שלנו. אבוי חשבת טבאי'רתו סוכנים על יד' פעולות חבלת גדרות וחמורות, לא ירצו לכך לחזק לנו: האינו לשולם, הביאו מה שנעשה אצלם, מה היה אונחו. יאמרו לנו: האנו לא אמריקת, אבל זה היה אונחו אצלם, מה היה אונחו? בעיקר בכון הדבר לא אמריקת, אבל זה היה סוכנה טהור בחת-חחכבה, ואולי לא בחת-החברה, בכל זאת קיימת הסבנה טעם באמת לעם הזה היה צפוייה סכנת הטמדה, אמריקת לא תוכל לחזור על התקות רוזוולט ולעמו מן הצד, ומайдך הם לא רוצים להיות מעורבים בכך.

יכول' להוות סמישו יוכיה שבוי טעונה. הרגשטי היה שזה העבין. ישראל מוכית על ידי חבלות ח'צוביות אונחה אובי'יקט לשמיירת מאזן הכוחות. אונחו חי'יבים לעשות שדי' דבריהם, שלכודרה יט בינויהם סתירה, אבל למעשה אין סתירה. אמרת' זאת בהקשר לכרטה. אין ביטוח סכל פעליה סבבשה היה מוצלח ותשיג את טטרת הסופית. אבוי חשבת שבחשון הכללי ברוח סיעיה בחרבנה. אוי-אטשר לחשיכה זאת, כי איש מאמין איבנו יודע מה היה קורה אלפלא כרמת, ואבוי חשבת שלמץ לנו לא חשבנו מה היה קורה. העובדה היא טסוניות גדו'לים לא קרו לנו. איבני חשבת טראציות הברית אומרת לעצמה: - ברמתה? - לא ביחס להם פנטום. איבני מאמין טכונה בכך. איבני חשבת שכרטה חי'ת שג'אה. מחר עלול להיות דבר אחר. איבני יודעת אם אמריקת לנו בך במדת שיתיה צורך בפער להוות אוריינית פער לגבול או במארבים. אבל יכול לקרוות שקרה זאת אסון בעניין זה. אין בשחון שלא. מה שיקול איזה שחוא. כי אחרי הכל זה לא מוכח לאצת בדיקוק כמו שזה מטורנן. אבוי חשבת סוכנה גדו'לה

26.4.68

ג. מאיר

- 15 -

סורי בירוחם

ערותק 2 מtower 5 עותקים

חיה באשר אבחנו טעמידים את הדבר כאילו יש לנו ברירה בעניין שלום או לא שלום, בעניין מסה ומתן או לא מסה ומתן. בכך שבחנו סובייטים החלטה במשפטם, אפילו בנסיבות, שכחיה מוכנים לוותר. מיד נישאלו על מה, עד איזה גבול? מיד אבחנו בנסיבות למילבדת. אבוי הווסת שיש לנו כוח להרבה מאי דברים, אבל מאי ומתמיד אין לנו כוח לדבר אחד לא לדבר, לשתווק. לזה אין לנו כוח.

מید התחלנו לדבר בשבי חכירותים: לדורותך?
"אף שעיל אדם", מי סיודע לוותר, מוכראhed לדעת שברגע שהוא אומר זאת, מיד ובצד יתחל לך: עד חיכן אתם מוכנים לוותר? ברגע שתמסללה תגיעו מוכנים ליותר, מיד יבוא שליח אפריקני עם כל חידדות, ריגיד: עשיתם צעד קדימה, אבל כדי שנוכל לעוזר לכם ולהשפיע על הצד השבי, הצד השבי רוצה לדעת בכל זאת בערך لأنם מוכנים לסתת. מוכראhed מלחגד אם בערך עד חיכן. אז מתחילה העבינה. זה כבר לא מסה ומתן על שלום, לא מסה ומתן ישר, אלא איפה הקור. בסופו של דבר בחיה כרלו מארוחדים, שמעבר לקו מסויים לא עוברים. על זה התפוצץ התקווה הגדרה שנשב עם הערבים ובגייע לידי שלום.

אין בינו חילוקי דעתם שבוחן שלום. ברגע ידוע לא יהיה חילוקי דעתם בין חבר הכנסת בן-אליעזר, חבר הכנסת אורנה וביניהם, שמעבר לקו זה נגמר העניין. ידוע לא נראה את הדברים מ"זוק כמו שהם? החלטה לא קיבלה את הסיסמה של "אף שעיל אדם". וערבים אינם איטו רטחים. הם מבינים שגם ההחלטה לא קיבלה זאת, בדרכאה שאפשר לבוא למסה ומתן, ובכל זאת הם אינם באים. לזרים יש עמדתם. גם אם חוסן רואה בשלום. גם אם הוא רוצה, הוא לא בא למסה ומתן. מתחילה ההסברת, אני יודיעת שזה דבר הקל ביותר להסביר. נתא המשא ונתן היישר, שמי שאיבו רוצה לשפט אתנו הטענות תנ שרו לא רוצה בשלום, קל מאי להסביר אותה.

האם ידוע לך על החלטת הממשלה שהגבול
חייה בין גבול הפסיק האש וגבול שביתת חבוק?

סר החוץ, א. אבן: כן. שהגבול הסורי טרם נקבע. מטרנו לסתה מפלצות ערביות שהגבול טרם נקבע, שהגבול עומד למסה ומתן ובחנו מוכנים להחיליף את קו הפסיק האש בגבול סורי.

ג. מאיר: לא החלטה ולא הכנסת אמרה שהגבולות חקיים הם הגבולות הסוריים, ובוואר להחל אתנו. ומסה ומתן, בוואר תחתנו לנו על כך. לפ"ז דעתך גם לא צרייך יותר. כל זמן שלא אמרנו שגבולות הפסיק האש הם הגבולות הסוריים, מבינים את כל היתר. עם נבורן וחכם כמורנו צרייך היה לדעת זאת.

אני רוצה להסביר לחבר הכנסת אורנה מיחס להחלטה. זה כבר למלחת משנה פומדת ההחלטה איתנה וסום דבר לא קורה. יכול להגיד - איבנין מתפללת לך - שיבוא רגע כאשר המצריים או חסין יושבים אתנו וצרייך לקבל הכרעה, יכול להגיד שצערך להימר. אחשוב זאת לאסון אם יקרה הדבר חז' דקה לרבע הרגע חסכרייך, אם בכלל. אתה אומר שעתה צרייך ללקת למסלה, להחל ויכוח, ועל פי הכרעות אלה החלטה צרייך להתפרק. למה? זה יחזק אותו נזק הנקש חז' של פירוק ההחלטה יביא למחדרת את השלום היחידי אומרת זאת על כל ממשלה שהיתה קיימת. איבנין מבינה מה קבורה בעניין זה. איבנין מבינה

26.4.68

ג. מאיר

- 16 -

סידיבירטן
עותק 2 מtower עותקים.

אמת זה יכול לחזק אורתבו, כאשר הצד השבי בכלל לא עושה את הצד הקשן בירוחם לבוא לך. יבוא הרגע - נבריע.

ח' רום יט בידבר מסאל עט. יט שם קומצטצ'ה
השתה יחיה סל ירדן, אבל אבחנו נעמון שם. אבוי חושבת שאין דבר עקיום
מצה. אבוי, חושבת שבשנות השבעים של המאה העשרים, דבר זה לא מתקבל
על הדעת. אורדרים זאת בזמנן שאבגלה וואeat מכל חתכים שלח. מיטחו
אורדר שבקובבה יש בסיס אמריקני. מה זה טיריך? אין לך אף ללו קול אחד
מארט, וחיתתי מארך מרחת על הייסראלי שבסטרך לקום באו'ם ולחגן על
הצעה בזאת.

אנ' חושבת שאין להן יסוד. עצמי אבוי צריכת יצאת ולהילחם נגד זה.
אבוי רוצה לעשות זאת בפומבי. אבוי לא רוצה את הי' כוח הפורמי חזה.
קרח כך שאבחן בקשרו בעמדת מדינית פרטנית. חיא שרבח, חיא עוד לא
בשלח. בלעדיה בורודאי לא היה סלום, אתה גם כן אין שלום. מה החיפזון?
מה זה "אי-טפלטישן"? מה זה נחוץ לנgeo? יש חכמתם של המצריים, האם
בתחיל לחתורבה מי צודק בטירוף שלו?

אנ' יכולה להסבירים לחבר-הממשלה אוד בכך,
שאפשר היה ואולי צריך היה, לעשות יותר בחתחזיות, בהתקפות בשתיים
חשוביים, וגם זאת בקש. אבל אבוי מתקוממת נגד מעצמה חברון. מה זה?
משחר אפר' כבל, טהדר' בה חזאת לא צריכת להיות בשליטה/^{אלא} פלרי^{ד'}
כל אחד סק' גוף ופועל. זאת איננה חפשלה המכדרית ואין פצורה^{ד'}
לשבור חזקים. אבוי מתקוממת נגד כל פעולת פרטיזנית בזאת, גם אם לגופו
של דבר אבוי סיכויים עם זה היה בא על ידי החלשה. מחר תקוט קברaza סטלך
לשםם, ומה תעשה אז חפשלה? האם היא תוציא אותם בכוח?

ו. רפאל:

ברצוני לומר מה אבוי חשב שאין סודות
לஓיב�. זה לא יכול אפילו להיוות וי' כוח
אקדמי. כל עוד התבאים אינכם בשלים לקביעת עמדת, לא תהית עמדת אמיתית.
כأسر אתה בא וועוד באנ' בעיות ראתה צריך לקבוע בליתחן עמדת, אתה
נאלו' לקבוע אותה, אתה מתלבט וקובל עותה. לבן, חסאלות חן אקדמיות,
איבן אקסואליות, ובמי לא העדשה שאות קובל איננה אמיתית.

לו הי' עומד ח' יומם בפנ' פסא רמתן לסלום,
ראני הי' בנתת תשובה לשאלת מסוריית - אבוי חייב לקבוע לי עמדת.
כאשר זה לא נראה לי מסירות, משור מה אבוי צריך להציג לידי המסקנה
חסו' פית' של' שתאלת לי בתחוםו יורת^{אך} ולבטים וושא' בה סבואה תועלת?
חVICHO הזה מועבר פיד לרוחב. כאשר אבחנו דבאים, אבחנו מtower מtowerים בכל
מקומות. מחר אבוי חייב לחתורבה כפורהם אחר עם חבר-הממשלה ונה, וזה
הורף לנחלת וי' כוח של חוגים נוספים.

מדו' בכל זאת איבני יכול לטפס דוגמא
וליותר על רשות הדיבור? - כי אבוי צריך להגביל על דברים שנאמרו.
בזמן האחדון איבני סביר את חפשלה. עד שדר החוץ סייר לבן הידם
על הבשלון, שהוא כשלון מהיר, לא ידע עד כמה עבון הadoloth סדיים.
האם יכולת פשלה לעבור בקש על דבר בזח? איבני מבין את כל העבון של
חברון. כשם פנים ואופן איבני סיכויים מה שאמירה חברא הגדת פאר,

וילא
- 16 -
ט' אונ' - 81 (ט' ג'ז)

רשות החוץ והבשורה

26.4.68

ר. רפאל

- 17 -

סורי בירטרו
ווטק 2 מטווך 5 עותקים.

למרות שבדברים רבים אני מסכימ אתה. יוצא לך ערבי פירושים, שהוא כבר אזרח המדינה, אם ירצה - יכול להתישב בחברון, הוא יכול לגור בחברון. ערבי פגירת - יכול. רק יהודי לא יכול?

ערבי בחברון יכול לעבור ליפעו?

ג. חזו:

אייבני יודע, אבל אבי חוסב שכן. יש חוקי מסמל צבא. אייבני יודע מדויק בזאת יהודים בפייר שיש בה רכוש יהודי, שהיתה בה קהילה יהודית עד שחתמי זו אorthה לא תוכל לרשות רכוש בזקום, לפי חוראת המטהל הצבאי. הם אריכים ביבתיים במלוון או שכירים דירה. סתום מה כל העניין? בעיבי זה הרבה חשוב מבחן פוליטית מאשר ליה ליריש.

זה על פי החלטה חזו לא.

ג. מאיר:

אבי חולק על כת וسؤال למה לא תהיה החלטה באו מאותם משפחות לחברון. אחר כך הפתתקות. מחר נחפש אותן בברות. הם יהודים ערביכם שם סדר פסח. מהמאותם משפחות נארו כבר רק שט עשרה. לא כל כך אחים להתישב בחברון. צרייך להיות אידיאליסטיים גדולים פאך לשם כך. אבי חוסב שצרכיה להיות החלטות בחברון. אבי חוסב שלחברון יש הרבה יותר יכולות להישאר בצדנית ישראל-ארכי השלום מאשר לאיזה שם אחרים בהם אוחנו מקומות התיישבות.

היתה הצעה לצאת את "יום ירושלים". דאס

העיר אמר, והוא מסתמך על כך בספרות מהמטפלת, כי הדבר עלול Lagerom צער לחלק של האוכלוסייה הערבית. המצאה אורתו מקומות בחלק המזרחי של ירושלים לא יגרום צער? הייתי מוכן לוותר על החלק של המצעד בחלק המזרחי, כי בכך באמת אין ערך. אבל אם יהודים רוצחים חלקם בלילה בסקום - זה לא. להציג עם טוטים יהודים רוצח לטמו על הדבר גדול היה החכמה העילאית? ביום ירושלים יהודים רוצח לטמו על כך אסרו. ביותר שקרה לנו במלחמות ששת הימים. על כך אסרו.

אבל אבי מזל להבין איך החזיקו שפועל. בזמן האחרון אבחנו רואים כי טורים מכרים. נאלינו לדבר על כך. התרגלנו לדבר. אבי החוץ חייב יותר זהירות מכל יתר השירותים. אבי חוסב שהשחיה שלו ביל' אקספרנס היתה סיוררת. שר החוץ תמיד זהיר במקומות שלו. אבי קיבל את אגירתה הזאת, אבל בשיחת נאמרו דברים שאין בהם צורך. אם יהיה פוא רמתן לשולם, ואני בעדו, פירוש הדבר להגיון לידי שטחה גם בוגרין. אין סנושים לכך. אבי חוסב שאפשרות חטא ונתן היא רחוקה לסטחים. על ידי כך שאבחן באמצעות רזאים במטה ונתן, ابو סתובכים בדברים כאילו עומדים בפנים טה ונתן. אייבני מאמין במטה ונתן עם העربים בלי סצרים. אני לא מאמין שחוויין יכול ללבת אתנו לטה ונתן. אין לו כוח לעשות זאת.

שר החוץ, א. אבן:

חן בעיניך.

אולי תחזור ותאמר מה ביל' אקספרנס לא פוא

וועדת החוץ והבשורה
26.4.68

- 18 -

סודי בירורו
עותק 2 מtower 5 עותקים

טיש שתחים מינשבים שנפטר לחהזר, לא לטה
למדינת ישראל.

לא. ספר החוץ, א. אבן:

ג. רפאל:

כך כתוב בצייר הארץ.

בנוף שחשין הוא בר-כוכ לחלק מטה ומתן רק אם כוותר לו על דברים גדולים מכך אף אחד מאתרו לא מוכן לוותר לו. אם הוא יביא חיסכום באלה שאיש מאתרו איבר פולח על הדעת, אולי הוא יהיה מוכן להסתכן. אין לנו מה לתת לחושין. אין לנו אפשרות לתת לו דבר שישם אותו. כל התכנית הזאת של שר הביטחון היה ערבא פרח. מה אבחן יכולם לתת לו? איבנו יכולם לתת לו דברים מיניילים. אין חילוק דעת על כך סיורים זרים לחטיח. אם רוצים לחטיח אותה בבירת ישראל, כדי לחטיח אותה עד עבר חברון. אבוי יודע שצרייך לשלם מחיר גדול מאדبعد שלום. היתי, למשל, מוכן להגיד לו אמר שאבי מוכן לוותר על דגל עברי על אביה טובי בתעלת סואץ. חברון יותר קרה לי מזה. אם יבראו שחירות בתעלת סואץ בלי דגל העברי. השלום עדיף על זה. אם מיטחו רוז בשלום, מודיעו הוא מביתך את האולן? כי אחרת יהיה זה שלום כזה שבכל רגע יכולם להפר אותו. אילו אפשר היה להאמין לחוזה השלום עצמו, לשם מה לטעור על כל המקומות האלה? אבל היה הטלום, אבל איבני מסין בו. זה מחייב הטלום, אבל איבני מסין בו.

במצח קל בירור וחוויה בירור אבחן בפצעים עם פציעים. על מצח הזה אפשר להתגבר. במה שנוגע לחושין, ראשית הוא לא יוכל, שנית אבחן לא יכולם. כל עוד אין מפש בטה ומתן, אין מפש בויכוח הפניימי. מה אבוי חלק על חפר הכנסת אובדן. מה ניתן לנו אם בינתיהם נריב ביבנוי? אפשר לא היה מבר, והנה יטמוד השלום מתחורי כתלנו, אזណון בכך.

אבוי ישרט מצידבו את הכל לטען הגיא למטה ומתן של שלום. אםilo בಗל זה שהערבים לא יגידו שאות איזה שתוא סיכון. כל המחלכים שהלכה המפלגה חייו מהלבם טוביים. לו, למשל, היו מודיעים שהולכים על יסוד חחלה ה-22 בבודפשט לפוי הטריות שלבו, איבני. רואח בכך אותה סכנה כמו שרוואח בח אבר-הכנסת צדוק. החזקה לסדר תיוט שהגנו למר יארינג, זה למשה אותו דבר. יש שם שלום, הטסקת לרוחמה, מטה ומתן על גבולות בשוחים. לא כתוב איזו בסינה. כתוב "בטי גה"ן אבוי פרדה בכך סוכנות לחירות בסינה כלשהו אם בגיא למטה ומתן של שלום. אבל יקרים לכל זה מטה ומתן מפורט בכל העניים. אם הערבים היו אורדרים שהם רוצים לחיכנס למטה ומתן, היינו צריכים לעשות זאת. איך ידוע שלא אנו הצלנו את הדבר.

מה אתה מתחייב להרבה יותר מה שאתה
ציטט אורי ביל' אקספרס.

איבני רואח בכך כל סתרת בי איבני מסין

ג. רפאל:

שגביע לכך.

אני חשב שהבייח של שר החוץ בוגע לבתוון היה טוב. הוא אמר שבדיביותם של הבתוון השוטף אבחן צריכים תמיד לבתוון בכך שלא יפריע לנו הדבר לבתוון הכלול; יש לבתוון פריטם sad

26.4.68

ד. רפאל

סורי בירמן
אורט 2 מtower 5 עותק

עליוון, רוזה בכון. איבני חוסב טעין כרמת גדרם לבן, אבל צרייך לופר, שבמלחתה בגדי חבלות עלי אסור לקלת כתתיים פוליטיים. אם קידם כל אבחו שדים להפסיק את החבלות ונלך בכל דרך שטבייה להפטיקן. שמענו הסבירים בעניין כרמת. אם יש סדק בברגע לעניין כרמת, זה העניין הפוליטי. לא ידענו מראש שאמרו שזה הביא לידי שברי של כל המאכ בתוך ירדן. איבני ירדן וחשלה באיזו מידה ועד איך אוחבו יכולים לעשות מקירטה של הפטירנה חזאת והפטיר החזת.

שר החוץ לא-דירוש לא-דירוש לא-דירוש מהו מזוזה הדרתתו של הפטיר ג'ונסון על סיילוק פטדורו. אבוי רוצה לשאול את שר החוץ בבריג' לביית ויטנאמ. האם יש יסוד לסברה שבגלל עניין ויינאמ, כאשר יכבר שם לטאה ומתן סבורדאichi היה מושך ואם יגיעו לידי הסדר, מה יהיה דבר בשביילנד?

לדעתי זה יהיה טוב בשביילנד.

שר החוץ, א. אבן:

ארצאות הברית לא תצא בשם כמנצחת אדרלה אלא כמורתרת ובכונת במקצת. האם הסברה איך גורסת שדורוקה בשל כרמייה נחלת פוליטית באיזור התו לא תוכל לחרשות לעצמה בחירות בפקוד אחר שביעולם?

אבוי לנדרו: אבוי רוצה להעיר הערת הקסורה ב"פתח". אבוי סבור כי בשלה זה האלחדר האלהת בכך שאנו בסיסי "אל-פתח", מקרים ופיקודם בתוך הארץ. זאת יכולת היתה להיות סכנה רצינית לו ביהודה והשומרון חיתה בוצרת מחרתת. היא לא חיתה בתוך הארץ. מבחינה זאת האלחדר טרד.

הבה בראה בזרה ברורה מה עוד לפניו. למיטה ערבית שנח מסוכנות בנה, בדרך חדש ש"אל-פתח" הוא האספיר שלה. בלי מליונות ערבי, "פתח" לא היה קיים. ים לראות בכך הפלחה בדרבים הדשות-ישנות. אין אפשרות לצאת במלחת גלויה, יקח הרבת-שבים עד שתיהה אפשרות צאת, על כן סנסים לעדרר את בשוחביו הפניימי ואת סדר תחויים התקין על ידי הבלתי. בשלה זה ההסברה שלנו בחלטת בעולם. בשלה זה של "פתח" ו"האיים" המסוריים שלו, מבחר-בקון, הוואן-בלן וטיג'לה-טלא-אל-הגבגד, כך היה לא-האנט-הפלחת הפטוטה, כי "פתח" איננו תוצר פלשtiny; זה הפטן האנט האלהת הפלחתה.ansa לאין ה"פתח" פלשtiny? אין ישות פלשtiny, אין עם פלשtiny. אונשים יוצרים כתם גולם שמו "ישות פלשtiny" .. לפדי דעה זה לא היה קיים אף פעם. גם ההיסטוריה של כל הפורטוגרים אין עם פלשtiny ואין צורך לדמיילים.

כוואב הלב על כל קרבן, וארכיבות היר רביהם, אבל טבחית ביהודה ההמתחוויות לאחר ברמתה והאטזעים שנתקבו בהם לאחר כרמתה והמצב של היום, מוכחים שהפעולה היתה טומאה. אורבה שיש פגימה בקרב ה"פתח", עובדה שיש פגימה בכל בקעת הירדן. אם האטזעים יתפתחו בעתיד כפי שתפתחו עד עכשוו זה יהיה טוב. למיטה אוחבו סנתלים היום את המערה מה עבר המזרחי של הירדן. זה השוני. אחרי כרמתה התחלנו בשיטות פוליה חדשנות. אבוי מצינו את השבוי הקיים במצוות, ולא דעתה

סורי בירדרן
עומק 2 מtower 5 עותקים

על דרך של התגברותם בכל הרכבים - מה טוב. על עניין גדר ותיקו ריברתי לפניו ששה חשיים. טוב שהדבר בעשא. לו אוניאת ה"פתח" היהosalich, היו לכך השלכות פוליטיות רציניות ביותר וכן השלוות מדיניות רציניות ביותר. התגברונו על הסבנה הזאת לא ראנטי סביר שהצלחה היא רצינית מאד.

יש לך אחד והוא סכרייך - אין התעוררות ביהודה ובשומרון בכיוון של "פתח". יש התעוררות לשיתוף פעולה גובל ותולך. זה מורה על משחר. זה מורה על אפשרות יאקטבו שם. ערביים אינם דואים להילחם. אין להם מטען מה להילחם. זאת הכרתם.

"יש חברינו בנות הסבורדים כי הדיוון מתנהל כאן היום איננו אקטואלי" בירדרן. אני סבור שהדיוון אקטואלי, מאד. לא אוניאת התחלנו בו. "דבר ציטט מ'אקספרס" את דברי שר החוץ: "סבירות בחולות בטוחים וטוביים הם צעד ראשון להטבת הקפואר הנדרשת, יש טעם לדיוון על תנאים מסוימים בירושלים...". כאא כטו כן הוועיד העתון שהקו צדיק להיות ביןeko של ה-4 ביוני לבין קו של הפטרום האש. לטה אוניאת טופיעים כאילו סטנץחים?

שר החוץ, א. אבן: בPsi ותן על שלום הנושא מטרדייה הואanity הגבול.

אנ' מסט ט"בר". אם אנו או טרים שבעיה היא חרדה, אוניאת סדרדים כדי לו אוניאת טוביים ולא טוביים. לדידנו הקודת הריאונית היא: הדרישה ברורות - אלה טוביים להדרי שלום או לא? אין לנו מה לדבר על שום דבר אחר. לשולם, האם טוביים או לא? ש"ח החוץ אמר כדי לו לטעה אוניאת טוביים לבסיגת. אנ' חושב שהדרדים מתרשים כך. אם דבריהם על קו שהוא בין קו הפטרום האש לבין קו הפטרום של ה-4 ביוני, פירושו של דבר בסיגת. גם מבחינה הפטא וטמן הישיר לשולם, גם מבחינה זאת בבר היתה בסיגת. דובר כבר על "גוזם רודוס", ניתנה הסכמה לקזיני קישור בקפדיים. אלה בסיגות טריטוריות. אוניאת שמי הבעיה תהייה לשולח אדם לקפדיים לדיוון פרוזדורלי, געשה זאת. ברודוס היה מטורף. מ נתיים איננו טוביים למטורף. אוניאת סדרדים עלPsi ותן ישיר. ישיבה ראשונהחת חסויות האורם - זה דבר אחד לגיטרי.

אליה הן המדרדריות. מתרסטרת ידיעתה בשם "חרגים סדרניים", שישראל טובנה לPsi ותן על בסיס החלטת סועצת הבanton. אנ' חושב שר החוץ השתמש גם כן בטובנה זה.

שר החוץ, א. אבן: אף פעם לא. מדובר PSI ותן שמו ידונו כל הדברים שמייחדו ירצה להעלות.

"על סוד החלטת טוענת הבanton". כאשר שר החוץ אומר את דבריהם האלה, הם מדרדים בירדרן. הדושם המתקבל הוא שזאת מדרגיות המטה. הוא אמר זאת בטרם החילונו בטsha ותן. כבר יודע העולם אוניאת טוביים לבסיגת. האם אי-פעם החליטה המטה על קו שהוא בין שני קווים הללו עד כמה שידוע לי לא במטה ולא בכוננות אין החלטה לתמוך האש בקווים שלום. איננו יודע איפה הקווים האלה. קו הפטרום האש יכולם להיות מבחינה ממשתתת תאורית גם קווי שלום. אין לי ספק, כאשר מדובר במקרה שבין שני הקווים האלה, שמדובר על החזיות היידנית".

26.4.68

ח. לנדרן

- 21 -

סודרי ביותרו

עותק 2 תחוך 5 עותקים

עליה יש דיוון. מבחןתה זאת קבענו בסigma ללא כל צורך. כדיוועת הכבנתה לא קיבלת החלטה האוטומטית שחייא מתקבלת את ההחלטה טעונה הבטחון הלא.

אני חושב שהחלטת טעונה הבטחון היא
הטורה ביותר, כי בראשה קבע שלא יהיה שנויים טריטוריאליים כטוראה
סתלחתה.

שר החוץ, א. אבן:

ח. לנדרן: העמדת הזאת מקשה. יש סיכוי לשלום במלואו
באזר אמר מה שהוא אמר, הדרושים אדרסים את

אשר הם אוטרים. מבחןתנו ברגע זה הסיכום הוא שאין כל סיכוי. היכול
אומר שהאטרים שואפים לטפה אסטרטגיית גזה יותר, הטפה האסטרטגית
הנוכחית חוסמת בפניה את כל האפשרויות של חירוש הטלהמת עם ישראל.
באלאאנאא כרגע נאזר ואותם פרטדרדים. אבלידרן יכולת מחר להיות
פרטדר לשיחת שלום. אני פציג שלא בינה את עצמו על כך שהם לא יבראו
לשולחן. איבני בטוח בכך. משך חישים אובי טען, שלא צריך לבנות את
מדיניותו על העדביה. הידרנים רוצחים לבורא לשולחן. נאזר ספריע
לهم וזהם רוצחים שלא ינתן פומבי לדבר. אובי מוכן להניח לדגש קט, ראנאי
לא סביר שנהיה זאת בלתי-אפשרית לחילוטין, שארם הירדנים יהיה טובנאים
לבורא לטירות שבאזר לא טכניים, או שבאזר לא יגיד להם לכלת, כדי שתיקבב
עורבה של בסigma בטזחה, רזה יקבע את הנסיבת בכל יתר החזימות. לא
בטרוח שלא יהיה דבר זהה.

בניהם לא שיקרה שחומטיין ירצה בכנותם שלום
אתגרו. הוא לא מסוגל לקיים שלום. אינני בטוח שבאזר לא יאמיר לו שיילך
שלום כדי שתיקבב הנסיבה, ועל הרקע של השלום הוא ירצה לחסל אותו.
באזר יכול לשחק במרקחה זה בקהלים רבים וביפויוונטים רבים. וזאת אין
לנו שלום, יש בסigma שתהיה ראשיתה של סלחמה חדשה.

כל בסigma מחדירה את הא"פתח" קדרוב יותר
אלינו ובאזור טרוכנה הרבת יותר, רזה ראשית את החלטה של מטץ
מלחמתי נגדרנו. יש לנו בסיוון בשטח זה. העדבים יעשן חשבון זהה:
לטעה לנו לנסוחה לחרש את הטלהמת עם ישראל? ישראל נסוגת תמיד.
בעית הדם אינה חשובה אצלה. תמייר הם מקבלים חזקה את השתחים שאיבדרו.

אם זאת הטענה, סיכוי לשלום של ממש אין.
מלבדות של משאותן תחכונה. אז יתכבדו עלינו לחצים חזקים פאר.
אובי סבור שעיל יבו להתבצר סביב פורטולה מסורית, זאת שהייתה, ולא
לו זו טענה, כדי שלא יהיה שא ומתן שאין אחר אפסחת
טפשית שלום. ברלוון רוצחים בשלום. הוא לא ניתן להשגה. הבננו
לטאב של בטחון אחרי מלחמת ששת הימים. לפחות את ההישג העיקרי והואיחדי
סתלחתה זאת, הבטחון שטובנו מatkzo שלחה רביעית, צדיק לבצד. יש
להתבצר בתפסיסים כדי להיאדר בטאב זה.

י. חזון:
זו הפעם הראשונה שחבר הכבנתה לנדרן אמר
דברים ברורדים. הוא אמר שהוא רוצה שלום, אבל
הוא בטרוח שלא יהיה שלום, וזריך לעשות הכל כדי שלא נגיעה לשולום.
חבר-הכנתה לנדרן יזא טהנחת שאין סיכוי לשולום. הוא לא רוצה סיכוי
בזה, ותוך כך הוא מhapus דרך איך להבטיח סיכוי זה לא מתרפא.

סדרי בירטר!

עומק 2 מתוך 5 עותקים

- 22 -

בחדר זה צריך להיות כנים אחד עם השמי. איןני יותר אם יהיה לנו. אינני בטוח בכך אחד, אינני בטוח בכך. יכול להיות שלא יהיה לנו. אני בטוח בדבר אחד, שחגבות הנוכחים כפי שהם היום, הם הגבולות הטוביים ביותר למלחמה ודרך למלחמה. ואם הוא נושא נושא בגבולות אלה, תהיה מלחמה. אז צריך לתקבון למלחמה ומיינית. יכול להיות שגם צריך תהיה להתקבון למלחמה החטישית.

יכול להיות שמי שאר מתר לעצמו כך את בניון הבית הלאומי, מלחמה למלחמה. לא תהיה לבו ברירה - געשה זאת. אבל באזורה טיצה שיש סיכוי לפrox את מעגל הקסמים האזרור הזה, צריך לעשות זאת. אם יתברר שבאמת אין סיכוי לשלא, יהיה כובלנו טודחים בתמכווניות למלחמה חדשה. השאלה היא האם אנחנו צריכים לפrox, אם אנחנו יכולים לפrox ואricsים לעשות מאמצים.

אני מאמין שיש סיכוי כזה, ובום עליינו סופלת האחריות שמי בו. מה אנחנו מסוגלים ויכולים לעשות? אילו היה בא פרטכל ואוטר: איך דורותם טמי תכניות למלחמה? אין לי כי זה לא אקטואלי. לדטט, כל כזה הייבר אוורים: לך הביתה. הפערכה על השלים היא כמו המעדקה על הבצארן במלחמה. שלום זה המשך הפערכה הצבאית בדרכים אחרות. מערבה על השלים צריך לנחל מערה. אני חשב שר החוץ סנהל מערבה על השלים, על אף העובדה שלא מעתים מגדים להפריע לו בכך. זה לא אמר שבנכח בפערכה הזאת.

יש כתה הנחות יסוד עלייהן מתקיימת וצריכה להתקיימם משלת הליבורן הלאומי, ואני بعد זה שהיא תתקיים. אני חשב שאנו יכולים להשאר בצד. ההנחה שעלייהן צריכה להתקיים הממשלה הזאת, שאנו יכוליםبعد משא ומתן ישיר על שלום ואיננו بعد שום משא ומתן אחר. אך משא ומתן ישיר לשלא לא אומר שמדובר לא סביריע זה פול, שודדים פסולה. אני שמח שלא נתקבלה הדעה הזאת. אני מצטער שעל אף העובדה שאטרכנו זאת, הצד השמי לא קיבל את הדבר. מה הפדרו סזה שאטרכנו זאת?

דבר שני של יי' אנחנו הייבים לעטור עלינו הוא, שלום יכול להיות רק על יסוד של גבולות טאגאנקיאן פאסג בטוחים וטומכמים. ובגבולות בטוחים וטומכמים זאת או רמת גבולות שאנו יכולים בסכימים להם, שאנו יכולים נחשוב שהם בטוחים. אל ישאל: אם אני بعد שלום, לסתה אני بعد אחוזת רמת הגבול? אני שמא חשב שטדיות לא פחוות תרבויות מתחנו כרתום שלום, והיו לחן גבולות ואף על פי כן פרצת ביביהן מלחמה. איןני אומד שאמ' יהיה שלום ביבינו ובין העברים לא תהיה שום מלחמה. אני רוצה גבולות בטוחים שבוכל להתקבון בהם. אני לא ברוחך רק על הסכם שלום, כי אף על פי כן יכולה להיות מלחמה. ס' שודדר גבולות בטוחים וטומכמים" ואינן אומד שאלה לא גבולות הפטשת האש, כמו שלא גבולות שביתת הנשך, גורב את דעת עצמוראות דעת הדולח. הגבולות יהיו באטצע. אלה בורודאי לא נ' גבולות הפטשת האש, כי אלה אינם גבולות בטוחים. אלה גם לא גבולות הפטשת האש, כי זה לא שלום אלא מלחמה.

בניהם שהממשלה עומדת בפניהם שאלת, שחוויות רוזה להיפגש אחורנו, הממשלה צריכה להחליט האם נפגשים אחד או לא.

סודיו בירטרון
עוזק מתחדש 5 עותקים.

טמפלת שחיליט שעל אף העורבה הזאת לא יפגשו אחר היא טמפלת שטחחשת לאחריות לאומית. יכול להיות שטמפלת הזאת לא ייצא שום דבר. בניהם שהיא החלטת חיוב והיא טמפלת על איזה שר להיפגש איתה. אשר יבוא אל חוטין ריאטר לו שאנחו מרכבים לשלום אחר רטבטים לוס הוא יוכל לעבד את הגדר המזרחית של הירדן? הימתי רוצה לראות את אשר שיקבל על עצמו את הצעה הנלעגת הזאת.

אם דבריהם באופן רציני, צרייך לדעתם הולכים למועדנה על השлом צרייך להיות נוכנים לו. מחר כך, אף פעם לא חבעתי שהטמפלת שחיליט כבר על גבולות ומפרנס זהה. מפם לא היה מגעיה לפירושם הדברים, אילו לא היהת תבונעה של "אף שעל אדמתה".

אם התרבות הזאת שעניינה לא היהת רטבנית, והמ הפגישה לא היהת רטבנית, ובני מקורה שתקדש לא יקבל על עצמו שליחות נלעגת, וחוטין לא יוכל את דעת חבר הכנסת צור שם אוסרים שידושים נשארת מאוחמת הוא אוטר שלא יהיה שלו, יוכל להתקדם יותר בכירון זה. יכול להיות שטמיין טובן לשולם עם ירושלים מאוחמת. בניהם שהוא ידרוש בתוך אחד האזאים של הנביה שיתנו לו זכויות במקומות הקדושים, בטו שאנחו לאפיקיור. יהיה משא ומהן על זה.

געוד בפני השאלה מה הגבול הבוחני בצדון, בסזרח ובדרום. כISON שבזירה הדבר כי מטרך רההחלתה קפה. איש איבר מועלם ככך. על סך שיחות שחיו לי עם אנשי ביתר, ואם טהירובקהים ביותרם שביהם, הם מגליים הרבה יותר דיאלייזם מאשר מגליים כמה חברי רועדת החוץ והבחון. הם לא טוחדים בדעותיהם יש להם דעות שונות.

אבי חשב שאנחנו צרייכים לאט-לאט להגיע - אם יחבר שזה בחוץ - להצעה. מה שאבי חשב לדבר חמור הורא, שלא לפה החלטת הטמפלת ולא לפה הכרעה פוליטים, מנסים גורמים שונים באופן בלתי אחראי לקבוע עובדות. עבini חברון הוא פרשיותו רעד סופר דבר בלתי אחראי. לקחו טאה טשחות. מצה נשארו שיש עשרה משפחות בלבד. הקישו רעש בדור. עוזים מצה איזדרת פוליטית. אין בכך שום עזרה מהזיהה. אל ניתן לקבוע עובדות פוליטיות בטוקום הטמפלת. להעם יד את הטמפלת שלנו, לא את חוטין, במני עובדות, הדבר לוקח טבנה את יכולת הכרעה החופשית. אייבני יודע מה צריכה להיות הגישה לבני חברון העיר. אילו היה דיוון על הגבולות, הייתי אוטר מה דעתך על חברון. באופן פומבי לא אטראטי אבל שטמייה יחליט בקדם הטמפלת, בטוקום משא רשות? בל חלק בטמפלת יהיה אחראי לגבי עצמן וטפנבו להאליט אם הוא יכול להיאדר בטמפלת בזאת. אבי אנסה להשפיע בכירון עמדתי, טפלבנבו תישאר בטמפלת גם אם תתקבל החלטה שאבי מתנגד לה. יכול להיות שטמייה אחר חלקים שהרוא לא יכול להיאדר בטמפלת. אבל הטמפלת צרייכה אלהכריע. אייבני בטוח שאנחנו יכולים להיות כל כך שקטים לבני לחאים ביגלאוטים. גם היום אני נושא לרעה שבגדרון הורא בעל הסיכויים הגדולים ביותר להיות נשיא ארץות הבדיתן אבל אם כן יכשל לחלוון במלחן בקשר לויטנאמ. אבל כלל לא בטוח שתוא לא יהיה. גולדברג חלך. האם אנקחו בטוחים שארצות הבדית תפשי לא להיות גדרה של ישראל?... האם סדיעה מוכתת לבוד תפשי ובכל דבר? אנקחו בטוחים שלא יכול להיות המכם בין ארץ-הבדית וברית-הטומזות?

לענין החוץ והבוחן
26.4.68

• חנוך

- 24 -

סדרי ביזורו
עותק 2 מתוך 5 עותקים

אני כשלעצמה איבני כל כński את גבבי המהלך של ברית-המודעות. כדי לדעת לחיבנו היה לא סופרחה להפעיל את הצ' נבדקו, אלא לעשות דבריהם חסרים טア. הבהיר הקל ביזור בשילה הרא הירברות בין ארץ-הברית ובארץ-המודעות ולחצים מוגברים על ידו. האם עצם הרכחה שישראל לוחמת בדיברות על שלום, הרכחה הטoxicחה שהערבים אינם נודים להגיא לשלו, האם זה לא מחזק את מעמדנו הבינלאומי? האם זה לא גוזן אפשרות לטוב ולחצים?

אילו שר החוץ היה מקבל את דעת אנסי בחיל, כל המדיניות הייתה פוכה מזו של היומם. לפ' דעתך אבחנו עמדים היום בمبرכה על השלום. אין בוחן שיהיה שלום.

ב עניין הבוחן השופט כולנו מאוחדים. הויכוח בעניין ברמה היה על עניין אחר. אהרי שהוחלט בחירות על ברמה התעווררה בעיה פוליטית, האם לדוחות או לא לדוחות את הפוקולטה לכמה ימים. אם בעמוד בפבי שורה של פעולות, נצרך לפחות בכל האמצעים האפשריים כדי להתגבר על הדרור. אני טערין את עניין הטרור באופן יותר דציגו. אני חושב שאחכנו הולכים ל夸רת קץ חטור ביזור. אני חושב שבתגבר על כך. אבל בשביבלי, מעבר לכל הבעיה המכדרעת הזאת, המערה שלנו על השלום.

יותר ויותר להכרעות בדורות יתדר כל שיתברר שיש סיכוי למאה וثمان על שלום. היא צריכה להיות טרוכנה לכך. כאשר תהייה פגש ריאובנה, לא יתכן שלא נאמן כלום.

אשר ליאריבג, אני מציע שלא נעשת חישובים האם חוטין יכול בלי נאזר או לא יכול. יש דברים טארטיעים. אם בנ-גוריוון, האיש המרכז' בבניין המדיינה, ראש המפלגה הגדרולה ביחסו הגיע לכך שהוא ברור - הכל יכול להיות. יכול להיות שחוויין סכימים לטאה וثمان. אני לסר שבחים הפוליטיים הנכטטיים ביותר הם יותר דיאליים מאשר המפליאות. יכול להיות שחוויין יברוא לטאה וثمان. איבני יודע אם חוטין יאבד את סלכותו או לא. אבחנו ארכיכים להיו טרוכנים לבהיל טאה וثمان על ספק הזרכים שלנו עם כל גורם, עם כל אחד לחוד, עם שבעה יחר, ולא לעשות לפי הצעת חבר הכתם לנדראו, אלא לחתם למאה וثمان שכורונתו חייה שלום.

ג. סדרי:
אני רוצה להתחילה בשאלת שלגמרא איבנה טמיון הריבוח. האם המשחת שלנו בועידה בדף קיבלה הוראות להצביע כפי שצביע עלי החלטה שנתקבלה שמל

אני יכול להבין את הנסיבות של אלה שאוטרים שלא לוותר על שעל. אבל מה הנסיבות של אלה שטרכנויים לנסייה? ההבדל היסודי בין הבניה אני את מצבונו לבין הבהיר אתה, חבר-הכונת חזון, הוא בכך שאותו אומר שאתה סמיון בסיכון של שלום. אני, לצערי, אוטר שאיבני מסמין בסיכון של שלום בדורגו. מכון יש להוציא מסקנות פוליטיות. מצד אחד בכל זאת הראינו במישות מהפורטולה הראשונית שלנו. הפורטולה הראשונה היתה: טאה וثمان קשייר. היו כבר כמה סתיות מזו. איבני בא לבדוק את הסתיות האלה. הסתייה הראשונה היתה

26.4.68

י. סדרין

- 25 -

סדרי בירטרן
עותק 2 מתוך 5 עותקים

שמסכמו לפאה רטנן ישיר בראשותו של יאריבג. הסתייה השביה, פאה רטנן ישיר בברוסס רודום. אבל איינני בא לבקר את הדברים האלה. לעומת זאת, אצל הצד השני, אצל העربים, לא היתה כל תזרזה טעטתם. עמדתם בשארה ברקחה. איינני קיבל את הבירסתה שנאצט טרבר אחרית לפני האנאל העם שלו ואחרית אשר יאריבג בא אליו. הדברים חופפים. טענו פעם ולא האמנו להיטלר. אפשר להאמין להיטלר הקטן אשר על הנילום.

כל הדיבורים על פה וטנן לשולם הם דיבורים בעלמא. זה אדק חבר הביבס רפאל. האם אבחנו עמדים בפני אייזו שטייא הכרעה? האם יש לנו פרטן לשלומן אפיקו התרגיל שלך, אבד-הביבס חזק, איינן תרביל. התרגיל יכול היה להיות תרגיל, איילו הצד השני שאחר רוזה לעשות את התרגיל, ובמסקרה זה חומינז, היה אומר שהוא רוזה להיפגע והיה מודיע שהוא סוכן לחותם על המדריך שלום בפרדרים.

שמענו פעם מה שאמור חומינז. הוא אמר: אתם תרבעים מפני שאמור באיזה תנאים אמי סוכן לעשות שלום? ישראל היא הטבצח, היא צדקה להכחיב את התנאים לשולם. שלום בלי פשרה לא יתכן. אם געת את התרגיל שמאן לנו חבר-הביבס חזק, דבר אחד כבר נשיג סמכנו, שהודענו מה הוא מכנים הויתורדים שלו. ויתורדים אלה יתפרקו לחיות טיניטום הויתורדים. אי נבי רואה כל פרטן לעניין זה. אם היה פרטן, היה זה באוצר ולא חומינז.

אשר ליאריבג, בדבר אחד יש לי הערכה אחרת משיש לשדר החוץ ביחס להתרומות שלו ושל פר קומיסי, מודיע יאריבג אייננו מפסיק את שליחותו. לא הבהיר אף לרצע כאשר שר החוץ בא אלינו לפניו מסדר חדשים ואמר שיאריבג מתווכן שהוא אעוי. אני חשב שיאריבג הוא דיפלומט מארטולח. גם היום הוא איינן עייף. אם הוא לא סתולק טהשליחות שלו, הלוראי ואותברת, זה משם שהוא מאין שבאי זה שהוא רגע באיזה שתווא יומם, הוא יפרוץ את העמדה הישראלית. יש לו סגלה סיורחת, אבחנו מתחילה אם תמייד בפורטיסיטו וגורטרים תמייד בפיאניסיטו. יכול להיות שזאת הסיבה לכך שהוא לא עוזב אותנו.

אני רוזה לעמוד על חומרה יפועה שהתרסמה בעתון וჰסטיט-דרטטנט הכספי אורחה. היה ויש פירושים שונים ביחס להחלטת ה-22 בנובמבר בטורצת הבוחרן, צד שלישי זרייך לפרש אותה. הסיט דפרטנט נשאל והו אמר שהוא לא יזם את הדבר. איינני ידע אם זה לא כורע נסיוון.

בעניין הליכוד הלאומי, הערכתו את הליכוד הלאומי בסוף חיש טאי 1967 ואני חשב שיש לו חלק רב בנצחון. אני חשב עוד יותר, ובכך אני מסכים בטענה אהזו עפ' חברה-הביבס גולדה סאיד, שהדיבורים האלה, שהילוקי דעות שאנונו מפרטים אותם פעול כל הבורות וכל העתונים, הם סיורחותם. אם יש סבירות איזה שתווא להביח שאחד הדברים שדריבנו את נאצ' בחרש טאי 1967 להתקוף אותנו, הוא זה שתווא חשב שאנונו יש התפוררותם כל כך גורלה שתווא יוכל לנבו. יש סברה עצה. כי יודע אם כל אותו ויכוח אייננו גורם לאותו דבר.

26.4.68

- 26 -

סוד בירתנו

עוזם 2 סתוּך 5 עזתקים

שר החוץ, א. אבן: אינני מסוגל בתחום זהן לומר בזאת
להשיב מחלוקת מקיפה על כל הדברים שנאפרנו.

תייחס רוזה שחבר הכנסת לנדרור יהיה פחרות
אל טל ופחות שרד גם מבחינה מדינית וגם מבחינה פילנתרופית.
כאשר הוא אומר "כטה הדרדרנו", אני עושה עצמי את סיכון הדרדרות
היא. ההדרדרות הגיעה עד כדי כך, שהיום, שנה לפני הקרים,
אנחנו עומדים היכן שאנו עומדים בעבריים מתחבטים כיצד להסביר את
סידורם לבוא למשא ומתן. האזמת מעמד זו באה לא לנו בחלוקת בזכותן
של בונחאות ועקרונות מדיניים טסוריים שנקבעו בהם, הבעיה היא
השלום וכייזדקדקד לדורו. יתכן שהוא לא יברא.

כאשר חבר-הכנסת סדרין אומר שלא תהיה שלום
בדורנו, פרוש הדבר שטחיה מלחמה בדורנו, או מלחמות בדורנו. מלחמה
שיין אבן יודעים את תוצאותה. אונשי מטה הכללי נטבעים טלבבא טה
תהיינה התוצאות של מלחמה כזאת, אם איןנו יכולים לומר לעם
ולבוגר ולדור הזה שיש שלום, שהגענו שלום - כי איבנו קבלנים -
אנחנו צרכים לומר לו לפחות שביסיננו ולא הצלחנו, מיציגנו כל
אפשרות סבירה לשולם, ולא על הדור בידנו. לרעתן זאת הרבה טיניטליות
שמיטלה והאגנה הלאומית חייבותם לעם ולהיסטוריה.

בעניין בטחון אסרת יש יש שבוי אספקלרים.
אפשר אחד היא המערה נבר הסדר, וכמו כן יש הבעיה הבורלית
והברעה, וכייד מחייבים את איזון הכוח האיסטרטגי על מנת שבוגר
שנה או שנתי וחצי לא נאכט בהיה בטכוב שהוא יותר טרי. יש שחי בעיר
כאליה. איבני סבור שהן קשורות זו זו בקשר סביחנה עבינית. למפעלים יש
קשר חסיני. עובדה היא שכאשר אבן לג'רנסון בעניין הפאנטומים, בפוער
טסוריים הוא אמר שלאור כל התוצאה הזאת איבנה ברוחה להברעה.
השעה לא הייתה נוחה להברעה כזאת מחדש אפריל. אנחנו רוצים
שהשעה תהיה נוחה בחישוף טאי. החדש הולכים ואוזלים. יכול להיות
צירוף בסיבות שדבריהם יתינו קשוריהם.

אולם לא בקשר זה הצטי את הבעיה.
הודגתי מטה התבאות שיט בהן להרים יותר מידי את קרן "פתח". כאשר
בישראל התחילו להגיד ש"פתח" יכול להרום את המדיניה, הצטי לא לזר
זאת כי קורם כל זה לא בכון, ישנית כי הדברים מצוטטים.
בזה הסכמה לקיום המדינה שתיא מוקפתה במאוזן בין הכוחות לבין
הסכמה של בטחונם של אזרחים וזרחות, גם היא סבנה גדרה כדי אבל
צריך להבחין בין הבעיות האלה.

אני חשב שבען האחרון דרך ה"פתח" דעד.
הוא יכול להפרק את היורדה היגיאו-פוליטית הימית לקיום המדיניה.
שלבו לא להגביל. המערה על קיומ המדיניה בטושה, כתו חסיד, וא'
בשאלה של יתרון כוח איסטרטגי לצה"ל או לנazzi. חסידי היכיל אמר
דבר בכון, כשהוא מפנה את תשורת הלב לעניין זה. לגבי שיטות של
לחימה א' נבר ה"פתח" דרישה ביצה אטפרית. אפשר לזרר שפועלה טסוריית
היתה הצלחה, או אפשר לזרר שנציע פועלות אחורות. המשנה של הממשלה
וגם של זהה, היא להציג אנטטטים חדשניים ותמיד להעמיד כל מעשה
בבחן של הטעיות. אם יש אפשרות של צורה לאימת שעולה ואייה
טקסט עלינו את העולם וטלואו - צרייך לכלת-leshiston כאליה. זה כיון
הפעולה והמחאה, לדוח מה הנורטטים הקובעים את התגובה הבינלאומית

רשות החקלאות והבנטורן
26.4.68
א. אבן

- 27 -

סודדי ביתרתו
עותק 2 סמוך 5 עותקים

ולראות אם בנסיבות זאת אפשר או איז-אפשר לבצע פעולה מסוימתה
התרגשה המדינית רוגם הבטחונית היא שיש אפשרות.
לහזיה פוטנציאלי חדש. זה לא עביון של עקרון אלא עניין של טאמץ
לאזן את התגובה היעילה בבחינה בטוחנית עם טיפול המאפשר למקרה
התוצאות בinalgוטית גדרלה.

אם צרייך להזכיר, ההכרעה היא לטובת
החיים. אם אפשר לישב את הדברים, מרווע לא לאמץ את שדרי הרמיון
כדי להניע לשיטות נאלת?

לובי עביון הגבול, עדות המתשלת היא
שלאו שגבול שלום טרם נקבע. כל אחד מהרבב ברכשו הוא. יש כי שופר,
כפו חבר-הכנות פרם, שגורל השחמים לא נחרץ, גורל הגדר לא נחרץ;
אבי דואת סיבת לחטיף את הניסוחים על עקרונייהם ולא על הגדרתם
או איזכרת טריטוריאלית. לכן אינני מפרעם מטרדים על עתיד שתחים אלה
או אחרים. אולם במושך דיוון עקרוני ואטורי: בקיים את הפקמת האש
עד השלום שבו יקבע הגבול הסופי. בתחום סוכנים להחיליף את קו הפקמת
האש בגבולות שלום שיקבעו במשא וטחן; אינני סבור שאפשר לישב את
הביבוחים הללו בכבוד עם הסיסמה של "אף שעיל אדמתה". המלה
"לחיליף" פירושה לתמת תפורה. נחליף משור לא עם משור זהה אלא עם
משור אחר.

או הם חברי-כבודם שטיפים בגבולות יקבעו
צרכיים לדעתיהם לא הצליחו להביע את דעתם לא כמפורט ולא ככבודם.
לאמר, שנחilihף את קו הפקמת האש בהסדרי שלום עם גבולות סופיים,
ושנני הקורים האלה יכולם תאורטית להיות אותם הגבולות. זאת אהייז
עיניהם.

לפניהם גם כלפי ירדן אטרנו, שנחיה מוכנים
בטsha וטחן לסקא את הגבול ביבינו. זאת קצת תרמית אם נבו לא יותר להם
שבכדונן את אותו גבול.

בὔסדו, מרווע לא לנצל זאת במערכת המדינית שלנו? מה אמי חולק על
חברי-כבודם שאומרים שאפשר לא להביע דבר. הדיוון הזה נטווש. אונחכו
זוקים לרעת הקחל ולדעת המדיניות. איז-אפשר לאlez אורחנו לא לדיוון
או לא לשתח אורחנו בדיוון. אפשר לווער שלא בליך ולא בענה לטע
ששורדייה או נורבגיה שואלות? אבל אם יש מעדכה ציבוריית ויש טאמץ
להודיעם בנו מדיביות לא לנדו, האם אונחו יקרים מבורדים שסדריניזו חנו היה שהכל
דמות עצמאן. ברוחם עולם רכבים וככבים מבורדים שסדריניזו חנו היה
טובש וקבוע ולא נזרז. אלטלא נוצר הרושם הזה, היינו צרכיים לדבר
פחחות כדי לתקן אותו, אבל זה רושם שהופץ בעולם. ואם אתה נשאל על זה,
אתה צרייך לאשר או לא לאשר.

אולי נביא דגם אטיפידי, עתון צרפתי שואל: «
לברוח של ארץ ישראל שליטה, האם אין זה אומץ שטוחת ישראל לא
חרבל לנחל טsha וטחן על כל גבול אחר? אפשר לאשר את הנחתה, אפשר
לשוחך ובמזה אישור, או אפשר להעמיד אותו על טעוקו ולומר לו או את

וועדת החוץ ותפקידו

26.4.68

א. אן

סודדי ביחסו

עותק 2 מהז' 5 עותקים

- 28 -

אחר אסרתוי: "נתקה של אלום, פועלם לא מירבבו להעלות על הרעת אפסירות של גבול שלא צריך להיות סביר בכל סוף וזמן...". לא לוטר זאת, זה בלתי אפשרי, אלא אם כן אתה רואת לקבל את התוצאות המרינית של התאמתה חזקה.

צריך לוטר את המינימום.

בוחלתה הכסות נאמר, ש惛נות יירה על הרבדים שנאמרו בשם הפסלה בעדרה האז'ם. לפניו בסירוטוקולים של האז'ם וחיווכו לרעה שהרבדים הללו נאמרו. אפסוד, חמץ בזיהירות, בלי פליזן שטח כלשהו, אבל על הזר העקרוני האבסורד על האפסירות שבשלום נביע לגבול מוסכם שאורף במשה וממן ישידר ולא אמרנו שהוא צדיך להיות חזקה. אוליפת ושם תורז יהיה חזקה.

הברירה היא או לוטר את זאת, אך

לוטר שאחנו בורחים מכל מדינה ציבוריית ואיבנו שחתופה בדינו. איבני סבור כי זאת מדינה אטיש וכי כוונת ציבורי על תנא שלום. אבוי טבאים לרגע חבר הכסות דאל שהדרון הרא בלתי-נכער. איבני סבור שחברה שתבקשת, אבל גם לא מתחממת הכרעה שתבע את הדלת לאפשרות של הברעה.

אבי דואת את עצמי הרבה זמן סגן

על אותה יצירה אשר מוגדרת של דזילות, שבלי' להגן עליה גם היא תיברך ותישטט. אבי חשב שהעטורה היא לא לוטר יתוד מצה, אבל גם לא להתחיל לוטר פחדות מצה.

לגביו השאלת של לייבור או הכרעה, אבי

חרש שאבנט-חייזה חזק לא צדקה לתתקיפות. חובת הפסלה היא להכריע. שפטנו הוא לא לחייב פלורדים ואבוי חשב שאביך לא אורך גם להכרעה וגם לשפטיהם הלייכר. על ידי כך כל הבורדים יקבלו את העקרון של חבר-הכסות חזק, ויאכלו את הכרעת הרוב - איזוז הכרעה שלא תהיה - על ידי כך אפשר לאחד ואל מגמת הליכוד וגם את החובה להכריע. צדיך לשאורך גם ללייכוד וגם להכרעה.

עבין חברון ברם לבו בזאת פניות

בדולח. יש מדיניות יידידותית שאי-אפשר היה להסביר להן את העניין. טה היה הדבר שהזכיר את כבודו? הרושם הטובה שסתמי' הוא החזרה פגימית ולא דבר מחייבות לבוטן אל עניין. צדיך להביע למסמכת פועלות. הפסלה ואחליות שהיא תקבע הלהת אם להקים חברון*שיבת או לא להקים. אבל הכרעה צדקה להיזה מפלחת ומכורנת וכולנו נדרת עם החלטה כנדרת תתקבל.

אבי סבור שבנסיבות לשק עליינו ללחט בדעת שאבגדה הולכים בה. לא לאמור

לא הן ולא לאו לבכי שאלת שמישה טציג לנו. סופיק לבו לוטר מה היא מדיניותה. מדיניותה היא כיבויון השלום. כיבויון השלום הוא על פי הרגג והעקרון אל פאה וממן שיש. ממש וממן ישיד נגי' לאלהות, נגי' להסכים. בתוך ההסכים נביע להסכם על הגבול. ההסכים אדריכלים להיות כולם כלולים בהחיבות חזית מחייבת. עבין של פידוש מטעורך

26.4.68

א. אבן

סודרי ביוטראן
עותק 2 מוחוך עותקים

- 29 -

דק כאשר חתמת על חוזה ואותה סבעה אורחו. אבל פירוש לא קיים עד שיש משא רטנן, ומשא וטנן הגיע לשלוום והשלום הגיע לסתמך. זאת מחייבתו.

אנחנו מושפעים שדעתנו זאת קשורה להחלטת ט clueת הבנטהון. אם ישנה למשל ארצוות הברית, או טרת שדברים שעוזמת ישראל או אומתת ישראל בעיניה זה לפי החלטת ט clueת הבנטהון, לפה דיין צריך לדאות בכך נצחון. היתה שיחה בבית הלבן עם דומטוב, וזה אמר שהאמור קנדים אמור לערבים ולרומים שאם גם ישראל איינה משתמש בטליה "איסטפלסנטיישן", אזם העיטה של משלחת ישראל היא מבחינת ארצוות הברית הפירוש הבכון של ההחלטה ט clueת הבנטהון. הפירוש הוא משא וטנן לשלוום, שיחות שלום. אמריקה אמרה לערבים שתואיל ומטדיים איננה קיבלת את ההזמנה למשא וטנן, לדעת ארצוות הברית רובצת החריות עכשו על צדדים, שרי ירדן היתה אול' הוולכת לבך, אלטלא צדדים.

הצדדים רוגזים טאר על הדברים הללו. שבריר ארצוות הברית בסוקורת פרדווין, שהרומים לרוחצים לפטרון מדיני. דומטוב מושיע, כי התגובה הישראלית הטזיניות, כולל ראיון שר החוץ והחטאוויות של רבין, היו לעזר רב לשטירת הרעה ארצוות הברית וטדיות אחרdot.

לא אמרנו שום דבר שטחייב ויתור על מהו בלי הסכם ובלי משא וטנן וטלים. אני רואה זאת שחקן מצליח עם הגדרה או תרבותית ריבונית של ישראל, אשר עמדת נחשבת על ידי גורמים אחרים כמתישבת. לא דיין לכת למאץ יותר גדור פזה. במקומו לשחק במילים נאמר מה הדריביות שלנו והעולם ישבוט אם זה מתיישב או לא מתיישב עם הזרק והיוואר.